

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. července 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících Zdeňka Honse a JUDr. Bohuslava Břeně, MPA,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ ve ██████████, bytem ██████████, okres ██████████,
invalidní důchodce,

je vinen, že

I.

v přesně nezjištěné době od roku 2013 nejpozději do roku 2017 v místě společného bydliště v [REDACTED] a v [REDACTED] pokoji rodinného domu čp. [REDACTED] v obci [REDACTED], okr. [REDACTED], Pardubický kraj, a dále v jednom případě při návštěvě babičky v pokoji v obci [REDACTED] čp. [REDACTED], okr. [REDACTED], též Pardubický kraj, minimálně v pěti, maximálně v deseti případech za účelem svého sexuálního uspokojení přiměl, zpravidla slovy „[REDACTED], pojď, půjdeme si lehnout nebo odpočinout“ svou nezletilou dceru [REDACTED], narozenou [REDACTED], jít si s ním lehnout, načež jí rukou sahal mezi nohy na intimní partie, posléze jí stáhnul spodní díl oblečení včetně kalhotek a prsty jedné ruky v řádu minut dráždil její obnažené genitálie v oblasti stydkých pysků a klitorisu, a to bez zasouvání prstu do vagíny, vyjma jednoho případu, kdy jí do vagíny zkusil zasunout článek prstu, čehož však hned zanechal, neboť to poškozenou bolelo, přitom vždy sám druhou rukou masturboval do svého vyvrcholení, z toho minimálně v jednom případě po ní požadoval, aby svou rukou třela jeho penis, a když se tomu bránila tím, že ruku oddalovala, silou ji uchopil a přiložil na svůj obnažený penis ve snaze se následnou masturbací uspokojit, po chvíli se však poškozené podařilo ruku ze sevření odtrhnout, tudíž k jeho vyvrcholení nedošlo.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

příčemž poškozená z popsaného jednání obžalovaného byla v šoku, trpěla to, neboť se jednak bála, jednak minimálně zpočátku vzhledem k jejímu věku nerozuměla tomu, co jí obžalovaný dělá,

tedy

jiného dílem násilím, dílem zneužitím jeho bezbrannosti donutil k jinému pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu, a takový čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky a pokračoval v jeho páchaní po delší dobu,

II.

v přesně nezjištěné době v roce 2015, 2017 a mezi lety 2018 až 2019 v místě společného bydliště rodinného domu čp. ■■■ v obci ■■■, okr. ■■■, Pardubický kraj, třikrát sahal rukama své nezletilé dceři ■■■, narozené ■■■, a za účelem svého sexuálního uspokojení, vždy po dobu přibližně minuty až dvou minut přes její oblečení na její prsa, přičemž ve všech případech poškozená seděla, ve dvou případech se snažila vstát, vymanit, neboť jí to nebylo příjemné, ale nedařilo se jí to, protože se kvůli pozici a fyzické převaze obžalovaného nemohla takřka pohnout, ve třetím (posledním) případě, když jí bylo již ■■■ nebo ■■■ let, měla poškozená jen pyžamo, neboť se chystala jít spát, a seděla v posteli ve svém pokoji, načež si k ní přisedl obžalovaný a začal jí přes pyžamo sahát na prsa, čemuž se snažila bránit kroucením a snahou přetočit se na bok, ale marně, následně toho obžalovaný zanechal

tedy

s jiným proti jeho seznatelné vůli vykonal jiný pohlavní styk než uvedený v § 185 (trestního zákoníku), k takovému činu dílem zneužil jeho bezbrannosti a spáchal jej na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pod bodem I.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024,

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku,

pod bodem II.

zločin sexuálního útoku podle § 185a odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2025

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení soud dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, které je podrobně popsáno ve výroku rozsudku, tedy naprosto nevhodného a zcela nepřipustného jednání vůči oběma svým vlastním, tehdy nezletilým, dcerám ■■■ a ■■■.
2. Obžalovaný posuzované jednání, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, popřel, když opakovaně zdůraznil, že si není vědom, že by dcerám nějak ublížil. Neudělal by to žádnému děcku, natož svým dcerám. Překvapilo jej, co na něj obě holky řekly, důvod nezná. Připouští, že v době,

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■.

kdy chodil ještě do práce, tak si chodíval lehnout, někdy holky šly s ním. ■■■■■, která chodila tenkrát do školky, se zeptal, zda půjde s ním, mohl použít větu: „■■■■■, pojď, půjdeme si lehnout nebo odpočinout.“ Chvilku si povídali, on potom usnul a holky odcházely za manželkou. Buď chodily společně nebo i každá zvlášť. Není si však vědom toho, že by je nějak obtěžoval a pouze ze srandy, z legrace, jim sahal na zadek nebo je hladil po zádech jako pochvalu. To mu holky řekly, aby to nedělal, oni se takhle pošťuchovali, holky ho třeba plácly přes nohu. Ani z legrace jim nesahal na prsa. Připouští též, že i ve ■■■■■, kde byly holky s manželkou u babičky, a on tam za nimi přijel po noční, si chodil odpočinout, na chvíli lehnout. S manželkou vedli normální sexuální život, avšak asi před šesti lety, kdy omarodil, se sexuálním životem přestal, neměl na to ani náladu. Ze zvědavosti se díval na porno stránky, avšak až dlouho večer, když holky spaly. (Z protokolu o ohledání věci a odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat bylo ověřeno, že obžalovaný jak přes vydaný stolní počítač, tak i mobilní telefon navštěvoval webové stránky se sexuální tematikou, seznamovací weby a vedl konverzace. Nejednalo se o obrázky či videa s dětskou sexuální tematikou, v historii se však objevují kategorie náctileté, panny, incestní sex či sex těhotných žen.) Když byly holky mimina, tak manželce pomáhal přebalit, nakrmit, vykoupat, a když byly holky větší, tak koupání manželka obstarávala sama, on většinou obstarával jídlo, a pokud měl volno, tak obstarával další aktivity, jako pohádky, procházky. Vztahy s rodinou má dobré, s matkou se normálně baví, protože bydlí v jednom domě, se sestrou, bratrem a neteřemi jsou též v dobrém rodinném vztahu, volají si, schází se.

V ■■■■■ 2024 byla dcera ■■■■■ u kamarádky, která jí v sobotu volala, že ■■■■■ šla někam s klukama a neví, kde je. Oni se dceři pokoušeli dovolat s tím, že popíjí alkohol s nějakými kluky, a on jí sdělil, že pro ni přijede, že si o tom v klidu popovídají. Když přijel na benzinovou stanici, přišli za ním tři kluci, kteří mu začali nadávat, že je úchyl, plivali po něm, kopali do auta. ■■■■■ nechtěla odjet domů. Kluci volali policii, on jí volal taky, neboť po něm vyjížděli, a nevěděl důvod. Byl překvapený, co jim ■■■■■ řekla, dodnes neví, proč to udělala. Se ■■■■■ má od loňského ■■■■■ dobrý vztah, je v pohodě, probírají školu, avšak o této události se údajně spolu nebavili. Nebavili se ani o tom, že nezletilá ■■■■■ chce být vyslechnuta osobně u hlavního líčení. ■■■■■ se jí ani dříve moc nesvěřovala a o tom, že se sebepoškozovala, se dozvěděl od své matky, babičky nezletilé dcery, svoje problémy většinou v sobě dusila. Dcera byla na základce šikanovaná, avšak o žádných psychických problémech on neví. Od ■■■■■ loňského roku dochází dcera na psychiatrii k ■■■■■. ■■■■■ ve ■■■■■. Ke konci ■■■■■ byla dcera dokonce hospitalizovaná a důvodem podle obžalovaného mělo být to, že večer vidí stíny, postavy, furt jí něco říkají, co má nebo nemá dělat.

Nezná důvod, pro který jej z nevhodného chování obvinila i starší dcera ■■■■■. Dcera byla taková do větru, byla hodně na kluky a kamarády, kašlala na školu. Dostala jednou v životě facku, když na něj byla drzá a sprostá. Jeho matka mu zakázala holky fyzicky trestat, neboť má velké tlapy, aby jim neublížil. ■■■■■ asi za 3 týdny poté odešla, to jí bylo 18 let. Vůbec nevěděli, ke komu šla bydlet, zjistili, že je ve ■■■■■ u nějakého ■■■■■, kterého vůbec neznali. Oni měli pocit, že se ■■■■■ manipuluje, vyhrožoval jí, že je zlikviduje, že je dostane do kriminálu. S tímto má ■■■■■ syna a v ■■■■■ 2025 se vrátila domů. Neví o tom, že by tato dcera trpěla psychickými problémy.

Připustil, že kdysi dávno již měl problém se zákonem, kdy jej bývalá přítelkyně (■■■■■) obvinila, že ji údajně znásilnil, měli asi 14 dní před svatbou, byla ve 4. měsíci těhotenství. Bývalou přítelkyni znásilnil, ona to potom stáhla. Neví, proč si to tenkrát bývalá přítelkyně vymyslela, zda jí nešlo o peníze.

3. Svědkyně ■■■■■, narozená ■■■■■, u hlavního líčení využila svého práva a s ohledem na skutečnost, že obžalovaný je její otec, nevypovídala. V přípravném řízení však byla vyslechnuta opakovaně, dne ■■■■■ 2024 a poté dne ■■■■■ 2024, kdy o tento výslech požádala policejní orgán sama, neboť nesdělila v prvním výslechu vše, co se stalo s jejím otcem. V prvé svědecké výpovědi sdělila, že s přítelem ■■■■■ žije ve ■■■■■, je těhotná. Proti vztahu s tímto přítelem byla zejména její babička, která je manipulativní, tvrdila, že přítel bere

drogy, že si našla fetáka, což však pravda rozhodně není. Poprvé se o tom, že policie prověřuje tátu, dozvěděla od své matky, která jí sdělila, že ségra udělala průser, že se opila a v partě řekla, že ji měl táta znásilnit. Ona byla našťvaná, že do toho tahají i ji, když už tam nebydlí. Byla našťvaná i na sestru, protože té je teprve ■ let a už dělá takové průsery. Ona má vztah k otci dobrý, tento je v pohodě, férový, hrál si s nimi. Když udělala nějaký průser, preventivně dostala na zadek, třeba i přes pusu. Párkrát se stalo, že ji pohladil přes prdel. Jednou třeba, když stála u komody, volala si právě s přítelem, táta šel kolem ní, nic neřekl a prostě ji otevřenou dlaní přejel po zadku. Ona ucukla, protože v tu dobu jí bylo už 18 let, a nechtěla, aby na ni hrabal, bylo jí to nepříjemné, chtěla své tělo pro sebe. I předtím se to stalo 2krát nebo 3krát, kdy kolem ní procházel, sahal ji takto na zadek. Pokaždé ucukla, bylo jí to nepříjemné, táta na to nijak nereagoval, nic neříkal, ani ona nic neříkala. Co ví, tak na ■ táta taky sahal, ona to viděla, hladil ji po vlasech, po prdeli, i ségra ucukla a bylo jasné, že se jí to nelíbí, toto u sestry viděla celkem asi 5krát. Ony se vzájemně se sestrou nesvěřovaly, spíše se svěřovaly babičce, avšak nevhodné hlazení otce s nikým neřešila. Jí bylo trapné v rodině říkat, že ji táta osahává. Popsala podrobně tři případy, kdy poprvé se to stalo, kdy jí bylo cca ■ let, chodila do ■ do školy, tam je to do ■. třídy, seděla v ■, táta u ní stál a začal ji osahávat na prsou. Bylo to přes oblečení, jednou rukou, stál u ní a trvalo to tak 5 minut. Vůbec si nevybavuje, že by při tom něco říkal. Ona se snažila uhnout, ale nešlo to. Snažila se jakoby stoupnout, ale jak na ni furt sahal, stoupnout si nešlo. Napadalo ji úplně, že je otec úchyl a takové myšlenky a divný pocit, že vlastní otec hrabe na svoji vlastní dceru. Sám přestal a odešel zřejmě něco dělat, bylo to normálně přes den. Potom byl asi 2 roky úplně klid a když seděla v ■ na ■, táta si klekl vedle ní a začal ji osahávat přes oblečení prsa. To trvalo tak minutu, dvě, ona měla vražedný pohled na tátu, on pohled uražený a potom přestal. Ona si odsedla. Vzpomíná si, že v tu chvíli neměla ani myšlenku to někomu říct, uvažovala, že tohle už není možné, že to pokračuje, dusila to v sobě. V podstatě v sobě dusila všechny problémy, co kdy v životě měla, vlastně až do doby, než poznala přítele. Nikomu se za tu dobu nesvěřila, ani v rodině, neboť rodinu její problémy nezajímaly, a nechtěla, aby rodina měla problémy, když tam už není. Asi po roce, odhaduje, že jí bylo ■ nebo ■ roků, to už měly pokoj se ■, kdy ■ byla nahoře na patrové posteli, ona seděla na své posteli opřená o zeď, táta přišel k ní, sedl si na postel a znovu ji osahával. Měla na sobě pyžamo, rukama se dotýkal jejích prsou, nic u toho neříkal. Ona se snažila otočit na druhý bok, kroutila tělem, chtěla jít spát, ale ono to nešlo, když tam byl. Po minutě otec odešel do své ložnice spát. Ona neměla tendenci křičet, cítila se divně. Nestalo se, že by jí otec osahával i přirození, neboť to si ubránila, protože si dala nohy křížem a obě ruce do klína, což byla taková její reakce, když ji táta osahával. Opět zdůraznila, že nikdy nikomu neřekla, co se děje, neboť, pokud by to řekla kamarádkám, tak by si myslely, že mají doma úchyla, a pokud by to řekla v rodině, tak by byla za tu blbou, že se to stalo. Něco málo řekla ■, sestře jejího přítele. Ona si myslí, že v minulosti došlo asi k něčemu i vůči ■, ona ■ nikdy neřekla, co se jí stalo. Má teď obavy, co z toho bude následovat, když ví, co táta udělal.

Rodiče se každou chvílí hádali, ona na ně každou chvílí křičela, aby se nehádali, křičela na ně i babička, i ségra, ale nepomohlo to. Když se začali hádat, tak se se sěgrou sbalily a odešly. Nevypozorovala, že by si rodiče dávali pusy nebo se hladili či drželi za ruce. Svědkyně potvrdila, že otec si chodil lehnout po obědě, když byl doma, avšak nikdy nezaznamenala, že by tam za ním šla máma nebo sestra. On chtěl mít klid na spaní, ona tam nechodila. Potvrdila vědomost, že se otec koukal na porno, neboť jí toto ukazovala v historii počítače sestra.

U další výpovědi, kterou si sama vyžádala, nejdříve stvrdila, že k předchozí výpovědi nechce nic dodávat, potvrzuje, že to, co řekla ohledně osahávání a tak, řekla. Velice neochotně zopakovala případ osahávání na prsou, kdy jí bylo ■ či ■ let, kdy chodila ještě na základní školu do ■ a potvrdila, že k osahávání došlo tak 5krát. V této výpovědi uvedla, že si nevzpomíná, kdy to bylo poprvé, to byla ještě malá a údajně chodila ještě do školky. V další části uvedla, že poprvé to bylo v 1. třídě, a to v obýváku na křesle. V další části výpovědi je zřejmé, že svědkyně je značně rozrušená, musela být změněna výslechová místnost, bez přítomnosti dalších zúčastněných, kdy

svědkyně neochotně vypověděla, že se chce vrátit domů do [REDAKCE], neboť s přítelem není vztah ideální, došlo dokonce k fyzickému násilí. I rodina chce, aby se vrátila, chce se vrátit i se synem, je teď ve složité situaci. I babička říkala, že by táta chodil na procházky se synem, alespoň by se více rozhýbal, i sestra by chodila s malým ven. Neví, jak to má udělat. Je pro ni šokující, že bude do toho zatažena, že se to bude řešit i vůči její osobě, protože si myslela, že když už tam nebydlí, že se to nebude řešit i s ní, prostě nevěděla, co jí čeká. Celou dobu se jí to honí v hlavě, poslední dobou toho na ni bylo moc, už nevěděla, co má dělat dřív. V určité části výsledku dokonce popřela, že ze strany otce vůči její osobě k osahávání došlo, avšak opakovaně v další části výsledku neochotně připustila minimálně ty 3 případy osahávání na prsou, jak je popsala dříve. Rozhodně v [REDAKCE] nelhalo, stalo se to tak, jak to v [REDAKCE] podrobně popsala, a cítí se být i poškozenou.

4. Z přístupu této svědkyně – nyní již zletilé dcery obžalovaného [REDAKCE], je zřejmý její vnitřní boj a přístup ke svědecké výpovědi. Je evidentní, že v první výpovědi sama spontánně sdělila a popsala nepřipustné jednání svého otce vůči její osobě, když ohledně mladší sestry [REDAKCE] nesdělila relevantních informací, neboť sestry o těchto záležitostech společně nikdy nemluvily a nesvěřovaly se. Bylo zřejmé, což i sama připustila, že netušila, jakým způsobem se bude vyvíjet a posuzovat jednání jejího otce vůči její osobě. Sama si myslela, že pokud už v rodině nebydlí, tuto opustila, věc se řešit nebude. V době, kdy byla v rodině obžalovaného, s jeho ataky se nikomu nesvěřila, když sama pregnantně popsala důvod, proč tak neučinila. Kamarádky by měly jejího otce za úchylnu, v rodině by jí nikdo nevěřil a vinu by připsali jí. Až poté, co se odstěhovala za svým přítelem a byla předvolána k výsledku, byla schopna policejnímu orgánu sdělit, jakého jednání se otec dopouštěl vůči její osobě, a dokonce chtěla určité skutečnosti doplnit, jak sama policejnímu orgánu avizovala. Mezitím se však změnila její osobní situace, soužití s přítelem a malým dítětem nebylo ideální, když uvažovala o návratu do primární rodiny, která by jí dokonce s péčí o nezletilého syna pomáhala, jak jí tvrdila babička. Její vnitřní boj se naplno projevil ve druhé svědecké výpovědi, kdy dokonce došlo k popření jednání otce, avšak tento svůj obrat vysvětlila právě změnou v osobních poměrech, když postupně, byť neochotně, popsala minimálně tři ataky svého otce, které i časově zařadila shodně jako v dřívější podrobné výpovědi. Soud přistupuje k hodnocení věrohodnosti této svědkyně i ve světle zjištění učiněných nejen z dalších výpovědí svědků – rodinných příslušníků, ale zejména ze zjištění učiněných ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie – viz podrobně odstavec 30 odůvodnění rozsudku a považuje její původní a poté neochotně zopakované tvrzení ohledně chování otce – obžalovaného, za věrohodná a obžalovaného usvědčující.
5. Nezletilá svědkyně [REDAKCE], narozená [REDAKCE], byla též vyslýchána v přípravném řízení opakovaně, a to ve dnech [REDAKCE] 2024 a [REDAKCE] 2024. Hned v úvodu své výpovědi sdělila, že přemýšlela nad tím, co bude a taky o tom, co bude s jejím tátou. Ráno se o tom doma bavili, kdy babička za ní přišla a říkala jí, jestli si to nechce rozmyslet, jestli by to oznámení nezrušila, jako třeba, aby to s tátou nedopadlo blbě. Ona babičce řekla, že o tom popřemýšlí, že na tátovi jí také záleží, že jej má ráda, nechce, aby skončil špatně. Ona přemýšlela o tom, ale na nic jiného nepřišla. Stejně tak jí její matka říkala, jestli to nechce zrušit, že by nevěděla, co by potom dělala, kdyby byl táta zavřený v kriminále. Ona taky neví, co by dělala, a matce též slíbila, že o tom popřemýšlí, nechce, aby o něj úplně přišli. Po opakovaném poučení o možnosti výpovědi ze zákonných důvodů odmítnout, svědkyně podrobně o jednání svého otce vůči její osobě vypovídala. Potvrdila, že v době, kdy jí bylo [REDAKCE] až [REDAKCE] let, a když otec přišel z práce, tak jí prostě řekl, ať si jde lehnout s ním a ona šla. Poprvé, to vůbec neděla, že po ní bude něco chtít nebo bude něco dělat. Normálně si lehla, on taky, a prostě na ni začal sahat. Byla hrozně v šoku, nevěděla, co má dělat. Prvně na ni sahal přes oblečení, mezi nohy. Po minutě nebo dvou jí kalhoty a kalhotky sundal pod kolena a začal ji prstít, u toho si ho začal honit. Ona vždycky chtěla utéct, ale jak byla v šoku, tak nevěděla, co má dělat. Dělal to do té doby, než se udělal. Když skončil, ona odešla pryč, nikomu o tom neřekla, a její otec dělala jako by se nic nestalo a ani on o tom nemluvil. Po nějaké době, neví, jak dlouho, zase, když přišel z práce, řekl jí, ať si jde s ním lehnout. Ona se

bála, že to bude chtít zase znova, řekla, že s ním nepůjde. On na tom prostě trval, tak šla. Zase na ni sahal stejným způsobem, byla v šoku jako v prvním případě, chtěla utéct. Potom to bylo v ■■■■■, kdy po ní zase jednou chtěl, ať mu namaže či namasíruje záda. Nejdříve to bylo v pohodě, potom zase na ni sahal, nejprve na zadek, pak zase mezi nohy, nejdříve přes oblečení, potom jí dával ruku pod kalhotky. Ona se chtěla bránit, ale úplně to nešlo, byla to taková bezmoc, nevěděla, co má dělat. On si ho zase honil až do doby, než se udělal, pak se utřel a ona odešla. Má to pořád v hlavě, pořád to vidí, vybaví se jí to. Zase za nějakých pár dnů to bylo v ■■■■■ na ■■■■■, kde normálně ležela, a to už po ní chtěl, že jí vzal ruku, aby mu ho honila ona. Ona ruku pořád oddalovala pryč, on jí ji držel, avšak podařilo se jí ruku odtrhnout od jeho penisu, bylo jí to nepříjemné. Pamatuje si, že v ■■■■■, kdy byly u babičky se ségrou ve ■■■■■, to bylo poslední den, kdy pro ně přijel a měli jet domů. Po obědě si šel dát šlofíka a zase jí řekl, aby šla s ním. Zas to probíhalo stejně, jako v předchozích případech, kdy jí začal sahat přes oblečení mezi nohy. Už věděla, co bude dělat, tak potom prostě odešla. Za chvíli přišel také dolů, nic neříkal a dělal jako, že se nic nestalo. Nikdy za celou dobu, co to dělal, nikomu nic neřekla. Na jednu stranu se bála, že by jí táta seřval, a na druhou stranu se bála, že by jí nevěřili, že si vymýšlí. Ona to má pořád uloženo v paměti, že se tohle dělo. Strašně to chtěla někomu říct, ale chtěla to říct až ve svých 18 letech. Svěřila se až teďka těm klukům, a to pod vlivem alkoholu z ní vyšlo, co si prožila vlastně od dětství až doteď. Klukům řekla, že jí táta obtěžoval, že ji prstil, že si u toho honil a že se takhle uspokojoval. Několikrát se jim tam zhroutila. ■■■■■ táta, u které měla spát, volal jejímu otci, že je s kamarády a tento pro ni jel na benzínku. Ona byla z toho svěření strašně špatná a hrozně se bála, nevěděla, co by jí táta udělal. Kluci volali policii, tato přijela, udělali jí dechovou zkoušku, odvezli ji na vyšetření do nemocnice. Ve výpovědi upřesňovala, že poprvé k tomu došlo poslední rok ve školce či začátek ■■■■■ třídy, mohlo jí být ■■■■■ roků. Vybavuje si, že jí táta říkal, aby si šli odpočinout právě, když ji ze školky máma přivedla. Říkal jí: ■■■■■, pojď, půjdeme si lehnout nebo odpočinout.“ Bylo to nějak mezi 5-10 případy a poslední incident se odehrál ve ■■■■■ u babičky, kdy jí bylo nějakých ■■■■■ roků. Cítila, jak ji hladil, dráždil dvěma prsty, prostě pysky a klitoris, cítila někdy, že konečky prstů malinko zasunul dovnitř, ale jakmile řekla „au“, tak prostě zjemnil, netlačil moc. Zezačátku ji hladil přes záda, zadek, stehna, a potom mezi nohama. Vybavuje si, že vždycky mohla odejít, ale byla v takovém šoku, že se nemohla hýbat, nevěděla, co s ní chce, nevěděla, co má dělat. Nikdy na ni u toho nemluvil. A ani potom s ní o tom nemluvil.

Na druhém stupni byla šikanovaná a začala mít nějaké problémy, začala se sebepoškozovat, někdy to nezvládala. Babičce to chtěla říct, že se sebepoškozuje, ale nevěděla, kde začít, a jak jí to říct. Když ze základky odešla, bylo to pro ni vysvobození. Má hodně kamarádek, ale její problém je, že se nedovele svěřit a říct, jak se trápí. Tu sobotu, jak byla dost pod vlivem, takhle opilá ještě nikdy nebyla, byla hrozně šťastná, ale zároveň to měla pořád v sobě, všechny ty problémy, tak chtěla na všechno zapomenout, a ani neví, jak došlo na toho tátu, a začala jim říkat, co jí dělá. Otce má ráda, záleží jí na něm, ale musí myslet na to, co jí udělal. Neví, co by dělala, kdyby se s ním něco stalo. Hrozně se bojí, že to otec nezvládne, že ona nebude mít kam jít, že by šla do děcáku, to je její největší strach. Bála by se, že by za to všechno, co řekla, ji otec nenáviděl, a pokud by byl doma, že by kolem ní procházel s pocitem, že na něj tohle dcera vytáhla a udělala mu takové problémy. Doma tomu, co jí táta dělal, nikdo nevěří, zejména babička to nedokáže pochopit, ta se z toho zhroutila. V historii počítače zjistila, že jsou tam dennodenně otevřeny stránky s pornem a chaty obdobného rázu. Nikdo jiný než otec, to být nemohl. Ukázala toto i mamce. Otec se k nim odmala choval podle toho, jakou měl náladu, fungoval jako táta, byl i hodný, někdy na ně řval. Přemýšlela o tom, jestli to otec dělal i její sestře, ale nikdy se jí na to nezeptala. Sestra ■■■■■ byla taková problematická, a když odmlouvala, tak jí dal otec výchovnou facku. Má za to, že obě plácnul, hladil a sahal jim na zadek, bylo to to samé. Překvapilo ji, že to samé dělal otec i její sestře. Tato jí nikdy neřekla, proč odjela v ■■■■■ pryč za svým přítelem. Ve výpovědi zdůraznila, že nemá důvod ve věci lhát. Toto téma jí přijde jako hrozné tabu, když se holky o tom, co se jim děje, bojí mluvit. Potvrdila, že než chodila do ■■■■■. nebo ■■■■■. třídy, měly ještě patrové postele v pokojíčku.

6. Nezletilá svědkyně [REDAKCE] požádala o osobní výslech u hlavního líčení, kdy bylo od počátku zřejmé její rozrušení, špatný psychický stav, přerývaně plakala. Sdělila, že po návratu sestry zpět do [REDAKCE], je doma dobrá atmosféra, s tátou má hodně dobrý vztah, brečí proto, že jí je celá situace hrozně líto a je jí líto, že tátu obvinila za něco, co vlastně nikdy neudělal. Tvrdila, že v době, kdy byla venku s kamarády, měla v sobě alkohol, byla na tom psychicky špatně, slyšela hlasy v hlavě, které jí říkaly, ať někoho nahlásí. Hlasy slyšela od [REDAKCE] či [REDAKCE] let, tyto jí říkaly, ať se jde zabít, že je tady úplně zbytečná, že ji nikdo nepotřebuje, a teď jí říkaly, ať někoho nahlásí, ať se někomu pomstí, ať udělá špatnou věc, a první byl táta. Neví, proč byl v jejích úvahách první otec. Všechno si tedy vymyslela a kamarádům říkala nepravdu. Na psychiatrii chodí od [REDAKCE] 2024, objednala ji tam babička, v [REDAKCE] 2025 byla i hospitalizovaná. I v této emotivní výpovědi však se však podřekla, že i u znalkyně, která na ni dělala znalecký posudek, pořád tvrdila pravdu – že to táta udělal. Měla šanci říct, že to je vymyšlené, ale vůbec to nešlo. Znalkyni o hlasech údajně řekla. Potvrdila problémy psychického rázu, šikanu, i sebepoškození. Při hospitalizaci s nikým svoje problémy nerozebírala, doma o nich může mluvit s babičkou. I babička se léčí na psychiatrii, měla se též dostavit k výslechu, avšak kvůli psychice to nezvládne. Babička se jí snaží říct nějaká dobrá slova a podpořit ji. V současné době může přijít i za tátou, že jí není dobře, tento ji obejmě a ujistí, že to bude dobré. O situaci se v rodině údajně skoro nebaví, bavili se o tom, že by bylo dobré, kdyby se ukázalo, že táta nic neudělal, aby řekla všechno, jak to bylo, a uvedla věci na pravou míru. Se sestrou tuto záležitost vůbec neřešili.

Kdyby táta doma nebyl, byly by z toho všechny špatné, protože tátu mají rádi, pomáhá jim a bez něj by to nezvládly. Je to jediný muž v domácnosti a má tam spoustu práce, babička už toho moc nezvládne, a pokud by tam zůstala jen ona s mamkou, protože sestra pořád říká, že se odstěhuje za svým bývalým přítelem, tak by na to všechno zůstaly s mamkou samy. Okolo baráku je pořád co dělat, a přestože je táta invalidní důchodce, jeho ztrátu by citelně vnímaly.

Na závěr ze svých poznámek přečetla, že si uvědomuje vážnost celé situace, má obrovský stres, a to, co původně řekla o svém otci ohledně zneužívání, nebyla pravda. Tento ji nikdy nezneužil, neosahával ji, popřela dokonce i sahání na zadek, má ji rád, ona jeho též, podporují se. Je pro ni strašně těžké žít s tím, co způsobila. Otec na tom není zdravotně dobře a ona by nezvládla, pokud by se mu něco stalo.

7. Z výpovědi nezletilé svědkyně [REDAKCE] lze velice dobře vysledovat jednak její vnitřní boj a zvažování všech možných důsledků, a to již ve své prvotní výpovědi, kde hned v úvodu spontánně sdělila, jak se jí babička i matka snažily ovlivnit, zda si to nechce rozmyslet, zda nechce svoje obvinění zrušit, a apelovaly na to, že její otec bude zavřený. Je zřejmé, že zvažovala opakovaně i možnost, že by svá obvinění vzala zpět, ale opakovaně jednání svého otce podrobně popsala, když takto učinila i při znaleckém zkoumání, když podrobnosti ohledně zjištění znalkyně jsou rozebrány v odstavci 29 odůvodnění rozsudku. O možnost výpovědi u hlavního líčení požádala dokonce sama, když její psychický stav mohl vnímat nejenom soud, když i zde se podřekla, že pravda je to, že to táta udělal. Změnu ve výpovědi této nezletilé svědkyně soud vnímá jako reakci na neutichající tlak v rodině, kdy zejména babička a matka od samého počátku nezletilé [REDAKCE] nevěří, nebo toto alespoň navenek prezentují, snaží se na nezletilou apelovat, aby svoje tvrzení a obvinění stáhla, se zdůrazněním důsledků, které by odsouzení otce – obžalovaného mělo na jejich rodinu, když nikdo z nejbližší ani širší rodiny nebere ohled na její dlouhodobě křehký psychický stav a zjevně si vůbec neuvědomují, jaké následky si může nezletilá nést jak v současné době, tak i do budoucna.
8. Z výpovědi obou dcer obžalovaného – poškozených je zřejmé, jaká panovala nálada a atmosféra v rodině, kdy dříve byly časté hádky rodičů, a ani jedna z dcer se těmto nesvěřovala se žádnými problémy, nesvěřovaly se ani sobě navzájem, vše v sobě držely, a jedinou osobou, kterou od dětství vnímaly jako tu, která je vyslechne a poradí, byla babička – matka obžalovaného. Obě poškozené ve svých výpovědích i zcela věrohodně popsaly, z jakých důvodů se prakticky nikomu se sexuálními atakami svého otce nesvěřily. Je zcela evidentní, že babička sehrála rozhodující roli

i v přístupu zejména nezletilé [REDAKCE] k trestnímu řízení, a obavy obou poškozených, kdy předpokládaly přístup rodiny, se naplnily zcela, jak bude popsáno i níže.

9. Ze záznamu o dechové zkoušce přístrojem Dräger ze dne [REDAKCE] 2024 ve 23:12 hodin bylo zjištěno, že u [REDAKCE] bylo naměřeno 1,21 promile alkoholu v dechu. Z ambulantního nálezu [REDAKCE] nemocnice, dětská – všeobecná ambulance, bylo zjištěno, že [REDAKCE] dívka byla přivedena příslušníky policie kolem půlnoci, kdy policie byla volána k potyčce na benzínové stanici kvůli sporu mezi otcem a kamarády dívky. Dívka policii udala informaci o provedení trestného činu spáchaného na dívce v minulosti otcem. Dívka je orientovaná, na událost si pamatuje, snaží se působit klidně, chvílemi je nervózní. Ráno propuštěna s normálním klinickým nálezem.
10. Svědkyně [REDAKCE], manželka obžalovaného a matka dcer [REDAKCE] a [REDAKCE], hned v úvodu své výpovědi u hlavního líčení sdělila, že by si manžel nikdy nedovolil dcery sexuálně obtěžovat či osahávat je. S manželem se o tomto bavili, on říkal, že to není pravda. Potvrzuje však, že občas je plácl po zadku, pohládil je po zádech, ale jinak na ně nesáhl. Dcerám to bylo nepříjemné, toto otci sdělily, on toho nechal a byl klid. Má za to, že si to obě holky vymyslely, zřejmě se otci mstí, když [REDAKCE] byla pod psychickým nátlakem, kluci ji opili a tlačili na ni, ať to řekne o tátovi, když se jim asi svěřila. Zavolali pak na manžela policajty [REDAKCE] byla zřejmě pod nátlakem matky přítele, tato nebyla dva roky doma, tak vůbec neví, co se u [REDAKCE] odehrálo. Nedokázala vysvětlit, proč dcerám nevěří jejich původní tvrzení ohledně chování otce, stále otázku otáčela a tvrdila, že dcerám věří, že je to lež. Přestože dcery opakovaně řekly, že se to stalo, tak její přesvědčení je takové, že se to nikdy nestalo, a manžel by nikdy nic takového neudělal. [REDAKCE] se jim po dvou letech vrátila od přítele, má roční miminko, hledá si práci, teď to u nich vypadá v pořádku. V přípravném řízení potvrdila, že se o této kauze zpočátku bavili pořád, že je to všechno lež, aby to bylo všechno za nimi. V současné době se o tom již údajně moc nebaví, jsou klidná rodina. Tchyně na tom není psychicky dobře, tato jim se svým hodně pomáhá, domluvila i dceři [REDAKCE] léčbu na psychiatrii od loňského [REDAKCE], kde se obě léčí. V souvislosti s touto kauzou chodí dcera [REDAKCE] do rodinné poradny ve [REDAKCE], a i tam řekla, co se mělo stát mezi ní a manželem. Začali tam chodit v [REDAKCE], protože už to [REDAKCE] nedávala ve škole. Jí zemřel bratr v [REDAKCE] 2024 a i ona má psychické problémy.

Ohledně sexuálního života s obžalovaným vypověděla, že ona chodí brzo spát, neboť chodí v jednu ráno do práce, a sex mají, i v poslední době, 3krát do měsíce. Z historie počítače od dcery [REDAKCE] se dozvěděla, že manžel kouká na porno. O dřívějších přítelkyních manžela nic nevěděla, když na Facebooku ji kontaktovala jistá [REDAKCE], a právě babička jí sdělila, že je to bývalá přítelkyně manžela. Od babičky se také dozvěděla, že už měli před svatbou, že se něco stalo, že měl tuto přítelkyni také zneužít, ale že se to neprokázalo. Manžel je invalidní důchodce, pomáhá doma se vším, co je potřeba, s vařením, s nádobím, chystá topení, práce venku. Se svými problémy se ona obrací též na jeho matku, která jí hodně pomůže. Potvrdila též, že si manžel v době, kdy chodil do práce, chodil po obědě odpočinout, když ona občas a dcery si chodily k němu na chvilku lehnout. Pamatovala si, že někdy i na [REDAKCE] volal, aby se k němu šla natáhnout.

Svědkyně dále vypověděla, že byla ve škole, v jejích [REDAKCE] letech, také znásilněna, musela jít na potrat. Znásilnil ji žák z učiliště, kam chodila. Dále se projednávalo i pohlavní zneužívání či znásilnění přítelem její matky, což se pak neprokázalo, nic se nestalo. I tato svědkyně potvrdila, že když se u nich řeší rodinné záležitosti, tak má poslední slovo vždy babička, a pokud není všechno podle ní, tak jsou oni ti špatní. U hlavního líčení zcela popřela, že by požadovala po dceři [REDAKCE], aby svá tvrzení stáhla, avšak v přípravném řízení připustila, že toto po dceři požadovala, zda by to šlo, avšak na její naléhání jí [REDAKCE] řekla, že se o tom bavit nechce, pořád tvrdila to svoje, stojí si za tím, co původně řekla. U hlavního líčení však tvrdila, že se dcera sama takto rozmyslela, že se jí to v hlavě rozleželo, a že nechce, aby šel táta do vazby.

Výpověď matky poškozených u hlavního líčení soud hodnotí jako značně nevěrohodnou, když od počátku je zřejmý její nevyrovnaný psychický stav, některá tvrzení prokládala pláčem, stále tvrdila, že chce, aby dobře dopadlo, což mělo znamenat, aby manžela neodsoudili, a holky, aby

z toho neměly nějaké problémy. I v přípravném řízení zdůrazňovala, že chce obžalovanému pomoci, byť se ve svých tvrzeních nesešli například ani v tom, jaká je frekvence jejich pohlavních styků (obžalovaný tvrdí, že s ohledem na zdravotní stav sexuální život skončil před šesti lety a svědkyně tvrdí, že mají sex 3krát do měsíce). I tato svědkyně však potvrdila, že rozhodující slovo v rodině má babička, a dokonce i ona se na ni obrací se svými problémy. V době, kdy byl obžalovaný ve vazbě, tak ony po dědině říkaly, že jej odvezli do nemocnice, z čehož je zjevné, jaký důraz přikládají veřejnému mínění ve vesnici. I ona však vypověděla, že nezletilá [REDAKCE], i přes opakované dotazy a naléhání, stále tvrdila, že se otec popsaneého jednání dopustil, a ke změně postoje došlo až mnohem později.

11. Svědkyně [REDAKCE] je matkou obžalovaného, tato byla vyslechnuta pouze v přípravném řízení, neboť lékařskou zprávou doložila, že není schopna výslechu u hlavního líčení. Hned v úvodu sdělila, že ona k věci má co říct, nemůže to pochopit, obě holky byly strašně rády s tátou, a nemůže pochopit ta obvinění. Potvrdila, že se [REDAKCE] ptala, proč to udělala, a tato jí sdělila, že tátovi nechtěla ublížit, že ho má ráda. Jestli se někdy něco stalo, tak to neví, ona s nimi v bytě nebyla. Potvrdila [REDAKCE] návštěvu [REDAKCE] u kamarádky, i to, jak pro ni otec jel. Tento jí tehdy volal, že [REDAKCE] je už na místě, ale že ji nějaký kluk drží, že byla opilá, bála se a nechtěla jet domů. Řekl jí též, že kluci jej napadají, že mu kopou do auta. Potom znovu volal, že policie [REDAKCE] odváží do nemocnice, a pro syna si pak přijela kriminálka. Po třech dnech se [REDAKCE] mluvila s tím, že co to tomu tátovi udělala. [REDAKCE] vždyť tě snad táta nikdy neznásilnil. [REDAKCE] jí říkala, že o tom mluvit nechce. Až následně jí sdělila, že se s něčím svěřila těm klukům, ale že má tátou ráda a nechce tátovi ublížovat. Ona se z toho sesypala, odvezli ji na psychiatrii. Opakovaně svědkyně zdůrazňovala, že to nemůže pochopit, nedovede si to vysvětlit, přestože měl obžalovaný dceru zneužívat od roku 2013, že na ni měl sahat asi v [REDAKCE] letech. Má za to, že pokud by jí syn něco udělal, tak by se ho snad bála, ale oni jsou v pohodě. Potvrdila, že syn občas nadával, protože dcery byly neposlušné, avšak obžalovaný děti nebil, toto mu ona zakázala, už když byly holky malé, neboť on měl velkou ruku. Manželka syna [REDAKCE] je taková uzavřená, zvláštní. O dcery se staral víc syn, hrál si s nimi, měl je víc rád než ta máma. Nedávala jim mateřskou lásku, ani pomazlení, proto holky chodily za ní nebo i za tátou, kterému sedávaly na klíně. [REDAKCE] trápila zejména šikana ve škole a až nedávno se ona dozvěděla, že tato se sebepoškozuje. Vnučka [REDAKCE] v 18 letech utekla za přítelem, který jí nasliboval, že se o ni postará. Tento ji zmanipuloval, a dokonce podal trestní oznámení na obžalovaného, že dceru týral. Vyšetřovalo se to, avšak nic se neprokázalo – vždyť je lidi ve vesnici znají. [REDAKCE] byla prolhaná od malička a ten její přítel řekl, že [REDAKCE] dostane do vězení, zničil [REDAKCE] život. Potvrdila, že její syn již byl v minulosti obviněn ze znásilnění, když chodil s nějakou [REDAKCE]. Tato na gynekologii v době, kdy, již byla těhotná, udala, že byla znásilněna. Nechtěla to dítě, a jestli tu noc nechtěla s [REDAKCE] spát, tak jej udala. Ona potom stáhla svoje obvinění.

Tato svědkyně opakovaně potvrdila rozhovory se [REDAKCE], že by bylo dobře, pokud by svoji výpověď stáhla, zda si uvědomuje, co všechno zavinila. Říkala [REDAKCE], zda chce, aby šel táta do vězení, nebo jestli chce, aby byl doma. Říkala jí, aby zavolala na policii sama, že tátou chce doma. Ona tomu nevěří, že by byl něčeho takového schopen. Mívali doma tolik dětí a nikdy se nic nestalo. Nechápe, proč to holky dělají, proč se mstí všem, proč je všechny ničí. Doma samozřejmě řeší obvinění syna, protože se o něj všichni bojí.

Výpověď této svědkyně – matky obžalovaného dokresluje situaci v rodině, kdy je zřejmé, že to byla skutečně ona, kdo měl a má v rodině zásadní slovo. Už jen způsob zahájení výpovědi v přípravném řízení s tím, že ona k tomu má co říct, svědčí o tom, jakou váhu svých tvrzení svědkyně sobě přikládá. Svědkyně sama doznala, že na nezletilou [REDAKCE] opakovaně tlačila s tím, aby svá tvrzení odvolala, že ji otec neznásilnil, když zdůrazňovala důležitost přítomnosti otce v domácnosti. I z této výpovědi lze vysledovat slabou pozici matky poškozených v rodině, kdy vnučky hledaly spřízněnou duši v babičce, avšak ani této se nesvěřily se zásadními milníky svého života, když donedávna nikdo ani netušil o dlouhodobém sebepoškozování nezletilé [REDAKCE], což je rozhodně skutečnost zásadní. Nezletilá [REDAKCE] babičku vnímala jako autoritu a tato i přiznala, že jí nastínila, jakým způsobem se

bude život ubírat bez přítomnosti otce v jejich domácnosti, jak se na ně bude pohlížet ve vesnici. Svědkyně též přiznala svoji podstatnou roli ve výchově, když údajně to byla ona, kdo zakázala obžalovanému dcery fyzicky trestat. Je zřejmé, že ingerence babičky a její autorita v rodině je nejen dlouhodobá, ale i silná, a proto svým působením, což sama doznala, dokázala změnit postoj nezletilé [REDAKCE] k celé záležitosti, a tato pod tlakem, svá původní obvinění u hlavního líčení negovala. Rozhodně tvrzení obou poškozených ohledně chování obžalovaného v sexuální oblasti vůči nim nejsou „mstou všem“, „ničením všech“, jak zdůrazňovala tato svědkyně opakovaně, ale naopak s přihlédnutím ke zjištěnému jsou popisem reálných událostí, které se skutečně odehrály, když ani jedna z poškozených svým obviněním ničeho pozitivního nedosáhla a ani nemohla očekávat, že z obvinění by mohly mít nějaký profit. I tato svědkyně však doznala, že zpočátku si [REDAKCE] trvala na svém a dále se o věci bavit nechtěla.

12. Svědkyně [REDAKCE] je sestrou obžalovaného, která potvrdila, že bratr bydlí s její matkou, jako rodiny se běžně stýkají. O situaci, která v rodině nastala, je informována, a je to pro ni nepochopitelné. Vždy myslela, že vztahy tam v rodině fungují dobře, dcery obžalovaného trávily hodně času s její mamkou, když švagrová s bratrem chodili do práce. Její matka je razantnější, velela i výchově holek, ona se snaží lidmi vždy trochu manipulovat. Mamka vždy chtěla, aby bylo všechno dobře, aby byli slušně vychovaní, aby bylo všechno v pořádku, aby na ně lidi nenahlíželi špatným způsobem, snažila se, aby v obraze ostatních lidí vypadli dobře. Pro mamku je rozhodně důležité, co si o jejich rodině myslí lidé ve vesnici. Možná to někdy až trochu přeháněla. Matka holek neměla rozhodující slovo ve výchově a ona se o incidentu v [REDAKCE] dozvěděla z telefonátu matky. Byla hysterická, volala, že je obrovský problém, že je [REDAKCE] v nemocnici a brácha na policii. [REDAKCE] byla opilá a bratra údajně napadli nějakí kluci s tím, že je pedofil, který [REDAKCE] zneužívá, a že se to bude dál řešit. Ona se [REDAKCE] ptala, jestli to, z čeho tátu obvinila, je pravda. [REDAKCE] jí řekla, že to pravda je. Ona jí zdůraznila, že by si měla uvědomit, jestli opravdu mluví pravdu, protože by to pro tátu mohlo mít nedozírné následky, pokud by lhala. I podruhé se [REDAKCE] ptala, zda je to pravda, chtěla vědět, zda opravdu prožila takovéto trauma, sama tomu nemohla uvěřit, že by byl něčeho takového brácha schopen, neboť nikdy nezažila situaci, že by se choval k dětem nevhodně. Podruhé jí [REDAKCE] odpověděla, že si to vše vymyslela. Svědkyni nepřišlo divné, pokud obžalovaný hladil svoje dcery po hlavě, plácl je po zadku, občas mu seděly na klíně, byl to takový vtipálek a brala to, že je to legrace. Svědkyně potvrdila, že někdy v roce 1994 měl její bratr určitý problém, kdy jej bývalá přítelkyně zažalovala za znásilnění. Její matka něco říkala, že museli této partnerce bratra zaplatit nějaké peníze – 20 000 Kč nebo 30 000 Kč, aby obvinění stáhla. Ona neví, jak celá záležitost skončila. Přestože obžalovaný tvrdil, že jezdil jako vedoucí na tábory, svědkyně popřela, že by jezdil jako vedoucí, a ani od své matky se tuto skutečnost nedozvěděla. V současné době se [REDAKCE] není úplně v kontaktu, navzájem se vyhýbají a [REDAKCE] se v [REDAKCE] vrátila domů, také se potkávají, ale blíže se spolu nebaví. O usedlost se starají všichni společně, avšak její matka tomu velí a má za to, že bez fyzické pomoci bratra by to nebyla rodina schopna zvládat. Bratr se stará hlavně o topení, dřevo, zahradu, sekání, udržování porostů, pracují jako tým. Pokud by nebyl obžalovaný doma, jeho manželka [REDAKCE] by neměla s její matkou jednoduchý život.

Tato svědkyně též pregnantně a s hlubokou znalostí situace popsala působení matky obžalovaného a její vliv na jejich rodinu. Byla to též ona, kdo [REDAKCE] konfrontoval s jejím tvrzením ohledně obvinění otce, a tato jí popsané skutečnosti potvrdila, načež se babička – prakticky nejbližší člověk nezletilé [REDAKCE], zhroutila. Tato svědkyně popsala vliv babičky i na předchozí trestní stíhání obžalovaného, kdy vysloveně uvedla, že tehdejší poškozené zaplatili peníze, aby své obvinění stáhla.

13. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] je neteří obžalovaného ze strany matky. Bydlí s rodinou obžalovaného kousek od sebe a primárně v domě navštěvují babičku, jelikož oni bydlí ve stejném domě. Poškozená [REDAKCE] byla takový divočák, raubíř, neposlechla, nenechala si nic říct, [REDAKCE] byla normální holka, působila klidnějším dojmem. Pokud měla [REDAKCE] ve škole nebo s kamarádkami nějaký problém, chodila spíše za babičkou. O tom, že je v rodině obžalovaného nějaký problém, se dověděli od babičky. Obžalovaný měl jet pro [REDAKCE] na benzínku, kde došlo

k tomu udání. ■■■■■ tam měla obvinít ■■■■■ před kluky, že ji měl nějak obtěžovat, zneužívat, osahávat. Ona se se ■■■■■ o předmětné události bavila ten den, když s ní jela na OSPOD do ■■■■■, bylo to za přítomnosti babičky, neboť ona nevěděla, co si má o tom myslet, proto se ■■■■■ ptala, jak to teda bylo. ■■■■■ mělo být ■■■■■, ■■■■■ let, otec ji měl osahávat mezi nohama, mělo se to opakovat v období několika let. Babička po tomto sdělení ■■■■■ zkolabovala, i ■■■■■ mamka byla úplně psychicky vyřízená. Jí osobně ■■■■■ nikdy nepopřela, že by se to nestalo, už se o této události společně nebavily. Od babičky nebo své matky se dozvěděla, že si to ■■■■■ údajně vymyslela kvůli klukům. Ona se po důvodu nepídila. Překvapilo ji, že i ■■■■■ ohledně obtěžování otce to uvedla taky, avšak přestože se ■■■■■ dříve svěřovala, vůbec jí o tom neřekla, ona sama si nevšimla nevhodného chování obžalovaného. Tento umí zvýšit hlas, čímž si buduje respekt a autoritu. Ze srandy holky plácl po zadku a tyto mu daly najevo, že toto nechťejí. Hlavní slovo v domě a chodu domácnosti má babička, která má svoje představy, jak má všechno fungovat, je to cholerický člověk a je výbušná, a snažila se ■■■■■ a ■■■■■ také nějakým způsobem vést. V současné době již s poškozenými je v kontaktu velice málo, neboť ■■■■■ odjela v ■■■■■ 2025 zase zpět do ■■■■■ za ■■■■■. Tento ■■■■■ namluvil do hlavy určité věci, zmanipuloval jí proti rodině, jejich babičce nadával, že je čarodějnice. ■■■■■ rodinu zklamala, zradila je a ublížila jim citově, považuje ji za falešného člověka, který si neuvědomuje následky svého chování. Má za to, že svého přítele, se kterým má dítě, dříve prakticky neznala, viděla ho několikrát v životě a přišlo jí v pořádku, že se za ním odstěhovala, neumí hospodařit s penězi a k zodpovědnosti. O sebepoškozování nezletilé ■■■■■ vůbec nevěděla, toto ví až v současné době. Přestože svědkyně tvrdí, že byla s rodinou v kontaktu často, ví, jak tato fungovala, ničeho si nevšimla. Mrzí ji, že se ■■■■■ nějakým způsobem trápila a trápí, ona to neviděla a nedokázala jí pomoci. Také nemá povědomost o šikaně, která se měla týkat ■■■■■. O tom, že ■■■■■ slyší nějaké hlasy v hlavě, jí říkala babička, která šla se ■■■■■ ke své psychiatrice ■■■■■. Od babičky také ví, že hlasy v hlavě ji měly nudit, aby někoho udala. Se ■■■■■ se o hlasech v hlavě nebavila. Ve chvíli, kdy celá záležitost vypukla, toto nedokázali pochopit, nikdo v rodině ■■■■■ nevěřil.

I výpověď této svědkyně dokresluje poměry v rodině obžalovaného a poškozených dcer. Je zřejmé, že matka nezletilých je slabým článkem, když hlavní slovo prakticky ve všech aspektech života má babička. Tato svědkyně se od babičky dověděla o obvinění ■■■■■ a jednoznačně se vyjádřila v tom smyslu, že nikdo z rodiny ■■■■■ od samého počátku nevěřil. Pokud se tato svědkyně se ■■■■■ o jejím obvinění bavila, tato jí potvrdila, že se otec popsáného jednání skutečně dopustil. Na to se babička zhroutila a musela být odvezena do nemocnice, čemuž byla nezletilá ■■■■■ přítomna. Také od babičky se tato svědkyně dověděla o údajných hlasech v hlavě ■■■■■, které ji měly nutit, aby někoho udala. Je evidentní vliv babičky a tlak celé rodiny, jak již bylo popsáno výše, na nezletilou ■■■■■, aby svoje obvinění ohledně chování otce vzala zpět a zároveň, aby nějakým věrohodným způsobem popsala důvod, proč otce obvinila, když zřejmě „hlasy v hlavě“, které jí obvinění našeptávaly, se jevilo jako dobré východisko. Je evidentní, že nikdo z rodiny se na stranu ■■■■■ nepostavil, ostatně jak sama poškozená po celou dobu předpokládala, a proto se dříve v rodině ani nikomu nesvěřila. Přestože svědkyně tvrdí, že má o fungování rodiny obžalovaného informace, je zřejmé, že o zásadních věcech jí není nic známo, když neměla povědomost o šikanování na druhém stupni základní školy či dlouhodobém sebepoškozování nezletilé ■■■■■. Nikdo z rodiny se zřejmě nezamýšlel ani v současné době nad důvodem, proč takto ■■■■■ činí.

14. Svědkyně ■■■■■ potvrdila, že s obžalovaným udržovali v minulosti vztah. V ■■■■■ 1998 se jim narodila nedonošená dcera. Jako mladý vyhledával holky, zejména za účelem sexu, chtěl si pouze užívat, a když se dozvěděl, že je těhotná, otočil. V době těhotenství měla zakázaný pohlavní styk, což obžalovaný zlehčoval, začal být nepříjemný, přesto po ní vyžadoval sex. Ve ■■■■■, v domě obžalovaného, se začal po ní sápat, došlo k násilnému styku, měl nepřičetný výraz v obličeji, bolelo to, bránila se slovně i fyzicky, což jej ještě víc vyprovokovalo k uspokojení. Začala krváčet, musela k lékaři, tam musela přiznat, že to bylo znásilnění, a dostala

odvahu to oznámit, neboť měla strach o sebe, i dítě. Obžalovaného nakonec jako otce dítěte ani neuvedla, oznámení na policii stáhla, neboť měla strach, aby ještě jí více neublížil a nechtěla, aby ji vůbec kontaktoval. Dcera po dvou měsících od narození zemřela. Až po 25 letech se k ní dostala informace, co se stalo dcerám obžalovaného, nemohla to pochopit. Ona má za to, že tohoto měl víc, nejen ten rodinný případ a ta událost s ní, třeba na diskotékách měl úchylné stavy, ale ty holky to nehlásily. Byla jen otázka času, kdy se to na něj vyvalí. Ona měla celou událost v sobě uzavřenou, odnesla to s dítětem, je to šrám na její duši a teď se jí to zase otevřelo.

Z usnesení Policie ČR, Okresního úřadu vyšetřování ze dne [REDAKCE] 1998 bylo ověřeno, že trestní stíhání obžalovaného pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zákona tehdy platného, bylo zastaveno, neboť poškozená [REDAKCE] vzala souhlas s trestním stíháním zpět.

15. Svědkyně [REDAKCE] zná rodinu [REDAKCE] asi od své [REDAKCE] třídy. V [REDAKCE] 2023 jí [REDAKCE] říkala, že její otec na ni sahal, do podrobností nezacházela. Ona pochopila, že sahal na nevhodná místa, byla u toho smutná, více se o tom nebavily. Svěřila se jí v době, kdy u nich [REDAKCE] spala. Ví o tom, že se [REDAKCE] řezala, důvod neví. [REDAKCE] tvrdila, že se to pokouší omezit, nebyla však svěřovací typ, když jí něco trápilo.
16. Svědkyně [REDAKCE] zná obě poškozené od školky. [REDAKCE] jí asi v [REDAKCE] 2024 řekla, že když byla malá, otec se na ní uspokojoval. Prostě to z ní vypadlo, když byly spolu venku na procházce. Ona z toho byla v šoku, nevěděla, jak má reagovat, tak mlčela a nechala to být. Od toho svěření [REDAKCE] viděla ještě jednou asi měsíc před svým výsledkem (zřejmě v [REDAKCE] 2025), když se znovu bavily a přiznala jí, že je to vymyšlené, že u toho pila. Ona má z toho zamotanou hlavu a neví, čemu má věřit.
17. Svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou zřejmě jedinými osobami – mimo událost v [REDAKCE] 2024, kterým poškozená [REDAKCE] naznačila, že v rodině se děje něco nekalého, že se otec na ní dopouští sexualizovaných útoků. Obě svědkyně byly kamarádkami poškozené [REDAKCE], kterým zřejmě věřila, avšak ani jedna z nich zřejmě též s přihlédnutím k věku a překvapivému sdělení, nevěděly, jak s touto zásadní informací naložit a jak se k ní postavit. Je zřejmé, že nezletilou [REDAKCE] chování otce po celé roky tížilo, stále jej měla uložené v sobě a pokoušela se svým kamarádkám naznačit, že v jejich rodině to není zcela v pořádku a chování jejího otce je nepřipustné, byť [REDAKCE] se takto svěčila až poté, co již probíhalo trestní stíhání obžalovaného.
18. Svědkyně [REDAKCE] je kamarádkou poškozené [REDAKCE] od začátku střední školy, tedy od roku 2023. Rozebíraly svůj život a [REDAKCE] jí říkala, že se doma necítí dobře, že v tom hraje roli její otec, kterého se bojí. Důvod jí neřekla, jenom to, že ji otec mlátí. O tomto se zmínila na [REDAKCE]. Počátkem [REDAKCE] 2024 byly spolu domluvené, že [REDAKCE] u nich bude od pátku přespávat. Po hovoru s tátou, kdy [REDAKCE] u nich chtěla zůstat až do neděle, [REDAKCE] ujistila, že jí může věřit, a tato se jí svěčila s tím, že jako malé se jí něco dělo skrz znásilnění a že to bylo tak od [REDAKCE] do [REDAKCE] let. Když byla malá, tak po ní fotr něco chtěl. [REDAKCE] jí to nechtěla říkat do detailů. Nesvěřila se ani své mámě, protože se bála, když spolu všichni žili. Toto se dozvěděla v sobotu, nějak před polednem. Odpoledne se sešli s kamarády. Kamarád [REDAKCE] po [REDAKCE] chtěl, aby se mu svěčila s problémy v rodině, co ji trápí, neboť [REDAKCE] se řezala. Ona byla prvním člověkem, kterému [REDAKCE] řekla, co se jí děje, a v té době to nikdo z přítomných nevěděl, neboť [REDAKCE] si přála, aby to ona nikomu neříkala. Viděla starší řezné rány a na důvod, proč to udělala, [REDAKCE] odpovídala, že to psychicky nedává. Následně se [REDAKCE] mohli vypít nějakou vodku s džusem. [REDAKCE] jí řekla, že u ní spát nebude, ale bude spát u [REDAKCE], ona se naštvála a odešla domů. Po komunikaci mezi [REDAKCE], jejími rodiči a její rodinou, se nakonec sešli na benzínce, a již viděli, jak [REDAKCE] s [REDAKCE] stáli u policajtu a táta [REDAKCE] seděl v autě. Jeden z kluků sdělil, že by tátovi od [REDAKCE] nejráději rozbil hubu, neboť se o té situaci dozvěděl. Od kluků se pak následně dozvěděla, že se jim [REDAKCE] též svěčila s tím, že táta na ni něco zkoušel, když byla malá. Ohledně [REDAKCE] svědkyně vypovéděla, že vždycky to byla holka, které se dalo věřit, byl na ni spoleh, když se jí svěřovala, a nikdy se nestalo, že by zjistila, že by jí tato lhala. [REDAKCE] není

člověk, který by se svěřoval, ona byla první, komu se svěřila, a podle ní to klukům pak řekla proto, že měla něco vypíto. Když [REDAKCE] byla s mamkou na policii, tak jí volala, že už to psychicky nedává, potřebovala s někým mluvit, říkala, že to bude průser, že to takhle nechtěla, že bude otec naštváný, že se to bude řešit přes polici.

19. Svědek [REDAKCE] sdělil, že nezletilou [REDAKCE] znal 3, 4 měsíce do předmětné události, měli spolu kamarádský vztah. Tehdy, když se setkali, byl pod vlivem alkoholu a moc si toho nepamatuje. Na dětském hřišti ve [REDAKCE] v [REDAKCE] bylo vícero lidí, některé do té doby ani neznal, a [REDAKCE] tam řekla, že byla sexuálně zneužívána ze strany otce. Otec pro ni tehdy měl přijet, ona začala hysterčit, že s ním nikam nepojede. V tu chvíli on [REDAKCE] věřil, že se to stalo, protože něco takového si člověk jen tak nevymyslí. Nikdy dříve neříkala, že by to doma měla nějak špatné, toto řekla pod vlivem alkoholu a v danou chvíli jí určitě věřil. [REDAKCE] byla také pod vlivem alkoholu, nikdy předtím ji v takovém stavu nezažil. V přípravném řízení však podrobně vypověděl, že [REDAKCE] byla nejdříve úplně v pohodě, bavila se, smála, a pak najednou, po tom, co pro ni měl přijet táta, začala brečet, bála se svého otce a vylezlo z ní, že ji táta sexuálně zneužíval. Měl ji osahávat na zadku, mezi nohama a také ji údajně prstil, prý mu měla vyhonit jeho přirození. Z toho všeho, co říkala, mu bylo prostě zle.
20. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že zná i rodiče nezletilé [REDAKCE], kterou předmětný večer viděl poprvé, a to přes [REDAKCE]. Tento též potvrdil, že na hřišti před jejich domem jim [REDAKCE] řekla o tátovi, že ji měl otec osahávat, sahat na intimní části těla. Říkala, že ji otec měl sahat na zadek, na stehna, do rozkroku. V tu chvíli tomu všichni věřili, připadalo jim to věrohodné, když to říkala, byla vážná. Dobu, kdy se to mělo stát, konkrétně sice nespecifikovala, ale byla to nějaká doba zpět, když byla v útlém věku jako dítě. U hlavního líčení si již stupeň opilosti [REDAKCE] zcela nepamatoval, ale připustil, že je možné, když tam něco pili, že byla opilá. Z Instagramu pochopil, podle citátů, jaké tam dávala, že byla z něčeho smutná, že má nějaké psychické problémy, ale důvod neznal.
21. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že poškozenou [REDAKCE] zná od vidění, studují na stejné škole. Tehdy v [REDAKCE] se mu svěřila, že má psychické potíže, že se s nimi léčí, psychicky se zhroutila, neboť nechtěla, aby ji táta odvezl domů, nechtěla být doma. Svěřila se jim, že ji měl otec sexuálně obtěžovat, co pochopil, tak nechce, aby se to opakovalo a že asi z toho má psychické potíže. Tehdy měli oba upíto a asi proto se ta rozbředla, byla upřímná a svěřila se mu, strážlivá by za ním asi nepřišla a neřekla to. Viděl, jak je psychicky zhroucená, že se domů fakt vrátit nechce, on je zásadně proti těmto věcem, proto volal policii, aby se to začalo řešit. (Ze záznamu volání na linku 158 ověřeno, že oznamovatelem je [REDAKCE], který policii kontaktoval dne [REDAKCE] 2024 ve 22:54:02.) Má za to, že říkala, že se to opakovaně stávalo, když byla menší a asi to i nějak pokračovalo. V přípravném řízení podrobněji popsal obsah sdělení poškozené s tím, že ji otec sexuálně obtěžuje, že ji osahává, že jí sahal do rozkroku a možná se dělo i něco většího, bylo to sexuální obtěžování. [REDAKCE] mu přišla hodně depresivní, bylo vidět, že se hodně trápí, o jejím sebepoškozování věděl. I jemu bylo do breku, když viděl, v jakém je stavu, že je zhroucená, byť připouští, že s ohledem na alkohol mohla být více přecitlivělá.
22. Svědek [REDAKCE] potkal poškozenou [REDAKCE] předmětného dne na benzině, kam přišla s jeho kamarádem [REDAKCE]. Tato se nejdříve svěřila [REDAKCE], zaslechl něco o nějakém znásilnění, že ji otec obtěžuje, osahává. Viděl, že holky byly napité, ale přišlo mu to zvláštní, [REDAKCE] byla smutná, brečela, že nechce za tátou. Do toho přijel ten pán, zřejmě tedy otec [REDAKCE], tento se s ním nechtěl bavit, pohádali se s ním, tento mu málem přejel nohy, málem do něj narazil, byl vzteklý. On tam byl jediný realista, opravdu se pána ptal, avšak tento zavíral okna, málem mu přejel nohy, jak chtěl z místa ujet, chtěl ujet bez té dcery. Pamatuje se, že [REDAKCE] říkala, že se na ni špatně kouká, že se to mělo dít před delší dobou, ale že ještě nedávno, když pak viděli, reakci toho pána, tak jim sdělení přišlo věrohodnější. Holky byly sice trochu napité, ale i s policií jednaly slušně.

23. Výpověďmi svědků, jejichž výpovědi jsou podrobně popsány v odstavcích 18 – 22 v odůvodnění rozsudku, si lze udělat obrázek, jak probíhal rozhodný den, kdy došlo k odhalení chování otce vůči nezletilé [REDAKCE] na veřejnost. Nezletilá [REDAKCE] byla od pátku u své kamarádky, byla se svými kamarádky, cítila se šťastná, jak sama uvedla, a po požití alkoholu před kamarádky odhalila, co jí celé roky tíží a trápí. Alkohol byl právě spouštěčem a odblokováním zábran, které doposud [REDAKCE] z výše popsaných důvodů měla. Je zřejmé, že kamarádku [REDAKCE] [REDAKCE] zavázala k mlčenlivosti ohledně sděleného, avšak ostatní přítomní, někteří i věkem starší, společensky a rozumově vyspělejší chlapci, jejímu sdělení přikládali značnou váhu, s ohledem na okolnosti, a i neverbální projevy [REDAKCE], jejímu sdělení věřili, a navíc popsali ne zcela vhodnou reakci obžalovaného poté, co jej se sdělením [REDAKCE] konfrontovali. Tyto skutečnosti je vedly k tomu, že sdělenému věřili a učinili kroky, které měly vést ke zjištění skutečnosti a pomoci poškozené [REDAKCE].
24. Svědek [REDAKCE] je přítelem poškozené [REDAKCE]. S touto se seznámil přes sociální síť a dali se dohromady, což se její rodině nelíbilo. Přestože ji táhlo už na osmnáct let, zamykali ji doma a zakazovali jí za ním jezdit. Ona tak z domu utekla za ním a on se osobně viděl jenom s její matkou, když jeli [REDAKCE] domů pro věci. Dříve v telefonátu, kdy mluvil hlavně se babičkou, tato jej obvinila, že chce jejich rodinu vydírat, že chce [REDAKCE] zbavit svéprávnosti, že babička umře, pokud s ním bude [REDAKCE] chodit. V průběhu tohoto telefonátu do pokoje přilít [REDAKCE] táta, dal jí facku a strhl ji na zem. [REDAKCE] pak hovor típla. V průběhu hovorů též viděl, jak táta občas hrábl [REDAKCE] na zadek, stalo se to opakovaně. Má za to, že táta je rapl, věčně našťavaný, věčně se mu něco nelíbí, po rodině řval. Máma i sestra jsou celkem v pohodě a babička je diktátorka, jakmile není po jejím, tak je zle. [REDAKCE] se měla jeho sestře svěřit s tím, že ji údajně táta znásilnil. On se jí na žádné podrobnosti neptal. Má za to, že [REDAKCE], když bydlela doma, měla věčně strach, kde velkou roli hrála babička, kvůli rodině se i řezala. Nyní, když je u něj, je po psychické stránce lepší, je šťastnější (výslech ze dne [REDAKCE] 2024).
25. Svědkyně [REDAKCE] je sestrou přítele [REDAKCE], kterou poznala, když začala chodit s jejím bratrem a přestěhovala se k nim do [REDAKCE]. V současné době je opět u bratra v [REDAKCE] a starají se spolu o syna. Když se dříve bavily o její rodině, bylo jí řečeno, že otec se jí údajně měl pokusit znásilnit, že ji zavíral doma, aby nemohla ven za kamarády. Otec ji měl osahávat v době, kdy byla malá, ona měla strach to řešit, chtěla to řešit až v osmnácti. Ze začátku jí věřila, avšak když tvrdila, že má rodinu a tátu ráda, tak o tom přemýšlela a myslí, že pokud by se jí něco podobného stalo, tak by tam byl větší odpor.
26. Výpověďmi sourozenců [REDAKCE] si lze též udělat obrázek o fungování rodiny obžalovaného, když je zřejmé, že starší dcera [REDAKCE] se též nehodlala před dosažením dospělosti s jednáním otce nikomu svěřit a učinila tak až poté, co z rodiny utekla ke svému příteli. Svěřila se minimálně s osaháváním otce sestře svého přítele, který byt rodinu své přítelkyně osobně nenavštěvoval, z probíhajících telefonních hovorů si udělal obrázek o fungování rodiny, a i on spolehlivě uzavřel, že hlavní slovo v rodině má babička, když matka je v roli podřízené a otec problémy řeší řvaním a fackami. Je evidentní, že ani poškozená již zletilá [REDAKCE] z obvinění otce nemohla očekávat a ani neočekávala žádný profit, když ani nechtěla, aby se záležitost týkající se její osoby nějakým způsobem otevřela a řešila.
27. Ze aktuální zprávy pro soud [REDAKCE] – psychiatrická ambulance pro dospělé, [REDAKCE] nemocnice, bylo zjištěno, že [REDAKCE] je psychiatrické péči jejich ambulance od [REDAKCE] 2024. Na vyšetření ji objednala babička [REDAKCE], která se v jejich ambulanci též léčí, avšak při vyšetřeních byla nezletilá sama. Při prvním vyšetření tato uvedla, že ve škole byla šikanována, nikomu nic neřekla, bála se, že by ji nikdo nevěřil, měla stavy úzkosti a napětí, a když to bylo hodně špatné, tak se pořezala. Naposledy před čtrnácti dny, je na tom psychicky hůř, není schopna jíst, velmi špatně spí. Uvedla, že když jí bylo asi pět let, obtěžoval ji sexuálně otec, hladil ji a pak se nad ní ukájel, masturboval, na vše má špatné vzpomínky, taky to nikomu neřekla, bála se a občas se jí to vybavilo. Uzavřena diagnóza – porucha emocí a chování se sebepoškozováním. U další kontroly dne [REDAKCE] 2024 subjektivně sdělila, že její nálada kolísá, častěji se sebepoškozuje,

bludy ani halucinace neprodukuje, diagnóza zůstává stejná. Na kontrole dne [REDACTED] 2025 subjektivně uvedla, že má v hlavě zmatek, samé blbé myšlenky, myslí si, že je všem na obtíž, že překáží, na problém s tátou nemyslí. Má občasné panické ataky bez psychotické symptomatiky. I zde zůstává diagnóza nezměněna. Bez psychotické symptomatiky s občasnými panickými atakami byla uzavřena i kontrola ze dne [REDACTED] 2025. Poškozená [REDACTED] byla hospitalizovaná od [REDACTED] 2025 do [REDACTED] 2025, o což požádala sama a jako důvod udávala výčitky svědomí, kdy tvrdí, že otce neprávem obvinila ze sexuálního zneužívání. Zde poprvé se objevují tvrzení, že mívá hlasy skoro každý den, neví, jestli je to mužský nebo ženský, říká, aby si ublížila, aby to už ukončila. Diagnostický závěr se nezměnil. Při kontrole dne [REDACTED] 2025 uzavřeno, že je nezletilá [REDACTED] bez floridní psychotické produkce, ani zde nedošlo ke změně diagnózy. Na kontrole dne [REDACTED] 2025 sama uvádí, že půjde k soudu, kde to bude vysvětlovat, objektivně je bez psychotické symptomatiky s nezměněnou diagnózou, když lékařka dodává, že nasazená medikace neovlivňuje negativně psychické schopnosti pacientky. Naopak zlepšuje náladu, zmírňuje úzkost, zlepšuje soustředění a celkově psychickou výkonnost fungování pacientky.

28. S ohledem na zásadní důležitost usvědčujících výpovědí poškozených, byly jejich výpovědi, včetně naznačených následných změn v tvrzeních, podrobeny pečlivému zkoumání, a to i s přihlédnutím ke zjištěním učiněným z ostatních svědeckých výpovědí i k tvrzením ve výpovědi obžalovaného. Ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie a výsledku znalkyně [REDACTED], která zkoumala psychický stav obou poškozených, když měla k dispozici i aktuální výpovědi (zejména nezletilé poškozené [REDACTED]) učiněné u hlavního líčení, byly zjištěny a popsány jak osobnostní, tak intelektové složky obou poškozených a v kontextu osobnostních struktur poškozených znalkyně učinila závěry, které plně korespondují s již zjištěným a popsaným výše. Popsané znalecké metody, které znalkyně při vyšetření poškozených použila, odborným způsobem odhalily a osvětlily chování a reakce obou poškozených a jednoznačně – zcela v korespondenci s ostatními zjištěními učiněnými u hlavního líčení – potvrdily, že u obou poškozených není narušena jak obecná, tak specifická věrohodnost a dávají vhled do jejich psychického stavu.
29. Ohledně nezletilé [REDACTED] znalkyně uzavřela, že se u ní aktuálně neobjevují znaky svědčící pro psychické onemocnění v pravém slova smyslu, tedy psychózy. Osobnostní terén nezletilé je méně stabilní, vývoj mírně disharmonický se zvýrazněnými rysy emočně nestabilními, znaky nezralosti, hypersenzitivity, zvýrazněné prožitkovosti. Kontakt s realitou se nachází v normě, mírně zvýrazněny znaky neurotické. Osobnostní terén je křehčí, senzitivita zvýšená. Znalkyně konstatovala časté tendence zpracovávat problémy, emoce a prožitky většinou vnitřně, potlačením. Toto může stupňovat vnitřní napětí, kdy tenze se následně uvolňuje ve formě impulsivních reakcí zaměřených vůči okolí či ve formě autoagrese. Přítomny jsou rysy nezralosti, stále se hledá, přítomna vnitřní nejistota, nestabilita, schopnost sebeprosazení je snížena. Aktuální paměťové schopnosti se nacházejí v pásmu průměru a aktuální neverbální intelektové schopnosti se nacházejí v dolním pásmu průměru. Intelektové ani paměťové schopnosti nejsou tedy narušeny a je schopna událost správně vnímat, zapamatovat si ji a verbalizovat prožité události. Znalkyně nezjistila sklony ke lhavosti, konfabulacím či záměrné manipulaci s informacemi a z forenzně psychologického hlediska lze hodnotit obecnou věrohodnost jako nenarušenou. Popis posuzovaného jednání je u poškozené autentický, přítomen přiléhavý emotivní a vegetativní doprovod, prožitky úzkosti, nejistoty, studu a rozpolcenosti, přítomny spontánní asociace, vnitřní úvahy nad průběhem. Výpověď je v podstatných bodech konstantní, se stabilní kóstrou, občasnými doplněními či vynecháním detailů, což odpovídá zákonitostem paměti, nepůsobí namemorovaným dojmem. Nepřesné časové určení plně odpovídá nízkému věku, kdy mělo k událostem docházet i k časovému odstupu od této události. Ani znalkyně nezjistila motiv vedoucí ke zkreslené výpovědi, vyšetřování pro poškozenou není ziskové. Znalkyně hodnotí z forenzně psychologického hlediska specifickou věrohodnost jako nenarušenou. K otci nemá poškozená jednoznačně negativní vztah, přítomny pocity rozpolcenosti, vykazuje k němu aktuálně ambivalentní vztah. Na jednu stranu sděluje, že by bylo asi spravedlivé, aby byl za své

jednání potrestán, když jeho chování k vlastnímu dítěti hodnotí jako nepřijatelné a na druhou stranu má otce ráda a obává se i zhoršení jeho zdravotního stavu ve výkonu trestu. U znaleckého zkoumání oscilovala mezi pozitivními a negativními emocemi, kdy opakovaně i v průběhu vyšetření zvažovala, jestli bylo správné, že vypovídala, neboť otec bude kvůli ní mít problémy, nikdo s ní nebude doma mluvit a opakovaně zmiňovala i obavu, že bude dána do dětského domova. K matce a sestře má pozitivní vztah. K sestře je vztah běžně sourozenecký s rivalitními prvky a nelze jej hodnotit jako extrémně blízký. Blízký vztah prezentuje poškozená zejména k babičce, která je však zároveň vnímána jako direktivní a manipulativní. Je vnímána na rozdíl od matky jako poměrně výrazná autorita v rodině. Znalkyně uzavřela, že nelze vyloučit negativní vliv předmětné události na další psychosociální vývoj, navazování uspokojivých interpersonálních a partnerských vztahů poškozené.

Znalkyně zdůraznila, že poškozená v průběhu znaleckého vyšetření nikdy nezpochybnila, že se předmětné jednání událo, opakovaně se vracela k tomu, že nechápe, proč k jednání otce docházelo, že jí to bylo nepříjemné a opakovaně zdůrazňovala, že nechce otcí ublížit, ale toto by přece nemělo nikomu procházet. I znalkyni řekla, že se chtěla s jednáním otce někomu svěřit až jí bude 18 let a bude moci eventuálně odejít z domova, protože sama očekávala, že budou doma problémy. U dětských obětí zneužívání není vůbec netypické, že se s událostí svěří až v období dospívání nebo dokonce až v dospělém věku a též není netypické, že se svěří kamarádům pod vlivem alkoholu, když jsou uvolněny kontrolní mechanismy a následně se svěří s něčím, co ji trápí a neřekla by to v běžném životě, když se plně kontroluje, racionálně uvažuje.

Znalkyně se též vyjádřila i k změně výpovědi u hlavního líčení této svědkyně, což odpovídá tomu, že v rodině dochází k velmi intenzivnímu tlaku ze strany rodinných příslušníků, k významnému ovlivňování svědkyně. Již z výpovědi matky a babičky je zřejmé, že tyto po ní požadovaly, zda to nechce zrušit, kdy zejména babička je dominantní osobou, která v podstatě řídí s vysokou pravděpodobností celý běh rodiny a opakovaně dotazy, zda to nechce zrušit, co by dělala, kdyby byl otec v kriminále, stále chtěly, aby věci uváděla na pravou míru, což jsou i podle odborného názoru znalkyně velmi manipulativní výroky, manipulativní chování. Pokud se objevují zmínky o tom, že poškozená slyší hlasy, tak znalkyně při znaleckém zkoumání, kdy metody jsou podrobně popsány ve znaleckém posudku, rozhodně nezjistila žádné, a to ani minimální znaky, že by u poškozené probíhal psychotický proces. Zmiňované pocity depersonalizace, derealizace jsou poměrně typické u jedinců, kteří mají emočně zvýrazněné, emočně nestabilní rysy disharmonického vývoje osobnosti, který do budoucna směřuje k emočně nestabilní poruše osobnosti, což do budoucna u poškozené znalkyně nevyloučila. Znalkyně popsala, že pokud někdo trpí vnitřními hlasy, kdy hlasy jsou poruchy vnímání, ztrácí kontakt s realitou, musí navštívit psychiatra, avšak k vyšetření je zván psycholog, neboť psychologické a psychodiagnostické metody jsou mnohem citlivější než samotný rozhovor s psychiatrem. Zdůraznila však, že u posuzované při znaleckém zkoumání nic takového zjištěno nebylo.

30. Ohledně poškozené [REDAKCE] znalkyně uzavřela, že se ani u ní aktuálně neobjevují znaky svědčící pro psychické onemocnění v pravém slova smyslu, tedy psychózy. Osobnost poškozené je simplexní, nachází se v pásmu širší normy, zvýrazněny znaky emočně nestabilní, impulsivní, rysy nezralosti, zvýšené dráždivosti. Naznačena problematika ve vztahu k mateřské postavě, problematika v sexuální oblasti. Patrný jsou znaky nezralosti, rysy infantilní. Neverbální intelektové schopnosti se nacházejí v [REDAKCE] pásmu širšího průměru, na hranici pásma defektu. Výkon značně kolísavý, zhoršený sníženou koncentrací pozornosti. Aktuální paměťové schopnosti se nacházejí v [REDAKCE] pásmu širokého průměru. Obecně je poškozená schopna situaci správně vnímat, zapamatovat si ji a verbalizovat prožité události, je však třeba očekávat méně detailnější, obecnější a povšechnější líčení děje. Znalkyně nezjistila zvýšené sklony ke lhavosti či manipulaci s informacemi a z forenzně psychologického hlediska hodnotí obecnou věrohodnost jako nenarušenou. Ke specifické věrohodnosti znalkyně uzavřela, že popis posuzovaných událostí je poškozenou podáván stabilně, konstantně, bez významných změn. Forma a obsah sdělení odpovídají kognitivním schopnostem poškozené. Vegetativní a neverbální doprovod spíše

omezený, patrně je významné potlačení, racionalizace prožitého. Poškozená odmítá hovořit o událostech podrobněji, odmítá detailizovat, na čemž se s vysokou pravděpodobností podílí dlouhý časový odstup od událostí a též přepracování informací i formou psychické obrany. Aktuálně – v době znaleckého vyšetření, je toto zvyrazněno snahou po ochraně otce před postihem, kdy vztah poškozené k rodině je stabilizován a nechce iniciovat další možné konflikty s rodinou a tuto si tak znepřátelit. Reprodukce prožitého vychází z paměťových stop na základě skutečně prožitých událostí, kteréžto jsou však aktuálně s významnou tendencí k disimulaci (zlehčování, popírání), snižování závažnosti jednání, racionalizací. Poškozená neměla k otci pozitivní vztah, myslela si o něm, že je „úchyl“, jeho jednání dostatečně nechápala. Aktuálně chce na celou věc zapomenout. Vztah k rodičům byl narušen již před odchodem z domova, eskaloval jejím odchodem. Nyní se situace zlepšuje. Vztah k sestře hodnotí jako pozitivní, sourozenecký, nicméně spíše otažitý, kdy aktuálně sestře zazlívá zejména výpověď zaměřenou vůči otci. Vztah k babičce vnímán jako ambivalentní, tuto vnímá jako velmi direktivní, manipulativní, v podstatě řídící rodinu. Znaky svědčící pro přítomnost psychické poruchy nezjištěny. Lze předpokládat, že jednání obžalovaného na vývoj této poškozené nebude mít významný vliv.

Znalkyně též zdůraznila, že ani tato poškozená v průběhu vyšetření nikdy nepopřela jednání svého otce a zdůrazňovala, že to, co popisovala u policie, že se v podstatě svěčila až komisaře, a to v důsledku toho, že byla vyslýchána v rámci vyšetřování mladší sestry a měla potřebu někomu to také říci. Nechtěla to v žádném případě řešit a ani nevěděla, že se to rozjede tímto způsobem, když se domnívala, že tím, že již je dospělá a již v rodině nežije, tak se již dané věci neřeší, věc se nevyšetřuje. Tento její přístup odpovídá plně jejímu [REDAKCE] intelektu. Znalkyně vnímá u této poškozené výrazněji problematické vztahy ke členům rodiny, neboť v období, kdy se jí narodil syn, měla tendenci navazovat zpětně kontakty poté, co rodinu opustila. Znalkyně hodnotí využití práva této poškozené nevypovídat u hlavního líčení jako poměrně logické vyústění toho, jakým způsobem se chovala v rámci znaleckého vyšetření, kdy se v podstatě vrátila do rodiny, ona to dál řešit nechce a podstatné pro ni je, aby v rodině zůstala.

31. Obžalovaný navrhl vyslechnout ke své osobě dva svoje kamarády, když [REDAKCE] ve své svědecké výpovědi sdělil, že obžalovaného zná od základní školy, pak se dlouhou dobu snad patnáct let neviděli a v roce 2020-2021 se opět začali stýkat. Chodí za ním na návštěvy tak jednou nebo dvakrát do měsíce, kdy se zdržuje dvě, tři hodiny v jeho domácnosti. Jeho dcery zná letmo, pozdravili se, nikdy se s nimi nebavil. Působily na něj normálně. Obžalovaný je kámoš do nepohody, úplně normální člověk, o jeho předchozím trestním stíhání neví nic. Svědek [REDAKCE] zná též obžalovaného přes dvacet let, i když připustil, že se chvíli – deset let určitě neviděli, kamarádství se obnovilo po covidu a poslední tři, čtyři roky k němu jezdí na víkendy. Když k němu přijel, tak se dozvěděl, že je ženatý a má dvě dcery, s těmito se nebavil. Jezdí k obžalovanému 4x – 5x do roka. Je to dobrosrdečný kluk, který však umí rvát, pokud se rozzlobí. Pomáhá mu i s prací, neboť se obžalovaný nemůže úplně hýbat. Těžko by se bez něj rodina obešla, co se týče prací doma a na zahradě.

Výpovědi těchto dvou svědků, kteří jsou kamarádi obžalovaného a sporadicky se vídají, nevneseš do trestního řízení žádných nových relevantních zjištění. Za krátkou dobu, kterou v rodině obžalovaného jeho kamarádi stráví, těžko mohou proniknout do podstaty fungování rodiny a vyjádřit se relevantním způsobem k osobnostem rodinných příslušníků, když ani jeden nevedl rozhovor se žádnou z dcer obžalovaného a komunikovali prakticky výhradně s obžalovaným. Nikdo nezpochybňuje, že obžalovaný může být dobrým společníkem a kamarádem a může se tak při krátkodobé návštěvě okolnímu světu jevit, když ani jeden ze slyšených svědků se nemůže relevantním způsobem vyjádřit, zda se obžalovaný posuzovaného jednání dopustil či nikoliv, neboť v rozhodnou dobu ani v kontaktu s obžalovaným nebyli. Ohledně osobnostních složek a duševního stavu byl obžalovaný podroben znaleckému zkoumání, což je podrobně rozebráno níže a poskytuje odborný vhled do myšlení a chování obžalovaného, když závěry – zejména znalkyně z odvětví psychologie – viz odstavec 33 odůvodnění rozsudku – naprosto korespondují

se zjištěnými vnějšími projevy obžalovaného ve vnějším životě – a to jak vůči primární rodině, tak vůči vzdálenějším rodinným příslušníkům, tak ve společenském kontaktu.

32. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a výsledku znalce MUDr. Jana Kolomazníka bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a nikdy v minulosti netrpěl duševní poruchou v pravém slova smyslu, tedy psychózou. Je osobností jednoduše strukturovanou, nevyzrálou. Nemá osobností disociální, není závislý na alkoholu. Výsledky provedeného falometrického vyšetření neprokázaly přítomnost sexuální deviace, kdy preferovanými sexuálními subjekty jsou dospělé ženy. Obžalovaný, pokud se trestné činnosti dopustil, byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a byl též schopen toto své jednání ovládat. Znalec uzavřel, že pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického a sexuologického hlediska pro společnost nebezpečný.
33. Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a výsledku znalkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že intelektové schopnosti obžalovaného se nacházejí aktuálně v horním pásmu podprůměru. Myšlení obžalovaného je nekomplikované, sebestředné, povrchnější, méně zralé, převážně subjektivní a jeho úsudky bývají zatíženy egocentričností. Emoční inteligence je u obžalovaného snížena, relativně dobrá je inteligence sociální – je komunikativní, společenský, celkově bývá dobře vnímán a snad i oblíben. Osobnost obžalovaného je nevyzrálá, simplexní, strukturovaná spíše nevyváženě. V osobnostním profilu vystupují do popředí rysy egocentričnosti, lehkovážnosti, povrchnosti, předvádivosti, snížené emoční stability a sebeovládání, sociální dominantnosti a sebeprosazování, jež mohou být spojené i s lehkou agresí. Obžalovaný je konzumní, prožitkový a nenáročný typ. Je spíše pudově a instinktivně nastaven. Psychická odolnost je u něj lehce snížená, jde o typ vzrušivější, náladově proměnlivý, poměrně často irituje, dostává se do přechodné dysforie a poté napětí odreagovává kritikou či impulzivitou s hněvivými výbuchy. Může se prosazovat s nižšími ohledy na potřeby a přání druhých, tyto může bagatelizovat až ignorovat. Sebevědomí obžalovaného se jeví jako vyšší, je sám se sebou převážně spokojený, sebekritičnost bývá u něj potlačena – o své hodně nepochybuje. Disociální osobnostní rysy – morální defekty znalkyně vyloučila. Je však nezrale egocentrický, povrchní, výrazně ovládnut nižšími psychickými potřebami a žádostmi. Své úsilí zaměřuje na jejich rychlé a bezprostřední (až impulzivní) dosahování. Znaleč předpokládá nižší citlivost a ohleduplnost. Kompenzačními obrannými mechanismy bývají u obžalovaného potlačení, popření, racionalizace, fantazie, bagatelizace, reaktivní agrese. Disponuje slabší schopností sebekontroly, zejména vůči frustraci a stresu, hůře ovládá agresivní chování i sexualitu. Zde se uplatňuje fantazie, jednoduchá představivost, pudovost, zájem o vše stimulující a vzrušující, požitkovost a i některé nezralé formy myšlení a chování. Svou stabilitu a spokojenost spojuje s uspokojováním základních fyzických potřeb a nižších potřeb psychických a sociálních. Je z hlediska sociálních vztahů nejvíce závislý na své primární i sekundární rodině. Spoléhá na podporu manželky, celoživotně obývá společný dům a okolí se svojí matkou, kterou plně respektuje. K poškozené dceři [REDAKCE] má vytvořené silné citové pouto i přes aktuálně prožívané zklamání. K poškozené starší dceři [REDAKCE] má vztah komplikovanější, neboť tato byla vůči otci vzdorovitější, jeho rodičovskou autoritu respektovala s výhradami a někdy vůbec ne. Obžalovaný i u znaleckého zkoumání odmítal sexualizované chování na svých dcerách a jako motivace jej napadá pouze možná msta dcer, že v dětství neměly vše, co měly ostatní děti. Znaleč s přihlédnutím k sexuologickému vyšetření a vyloučení patologické sexuální motivace uzavřela, že pokud se obžalovaný posuzovaných skutků dopustil, hlavním motivačním faktorem pak tedy musela být jeho simplexní nezralá dominantní osobnost s [REDAKCE] intelektem s egocentrickými rysy a se sklony ke spontánně pudovému, často nezdrženlivému situačnímu jednání. Obžalovaný je muž s vážnými handicapujícími polymorfními zdravotními problémy a lze předpokládat omezenou sexuální výkonnost s dospělou partnerkou. Sexuální ataky vůči dcerám by podle znalkyně mohlo být kompenzačním chováním – náhradními sexuálními objekty se mohly stát jeho nezletilé děti. Prognóza resocializace je v zásadě příznivá, bezproblémová, když jeho osobnost není patologicky utvářena ve smyslu disociálním.

Znalkyně i u hlavního líčení poukázala na nevšimavost rodiny k chování obžalovaného vůči nezletilým dcerám navenek, a to minimálně nevhodného až závadového chování při objímání dcer proti jejich vůli, poplácávání po zadku, nevhodné oslovování, a to přesto, že dcery dávaly najevo svoji nelibost, nechtěly, aby to dělal a on toto nerespektoval, a dokonce se cítil lehce dotčený. Z pohledu znalkyně je zřejmé, že jeho chování a přístup vypovídá o jeho osobnostních složkách, které zjistila. Obžalovaný právě s ohledem, že má sklon k bagatelizování, k povrchnosti, nechce si připouštět fakta, důsledky svého jednání buď nedomyslel nebo je potlačil a popřel. Přistupoval k tomu obranně, že se nic neděje, že se nic nestalo a tento postoj je setrvalý i v době vyšetřování. Jedná se o vývojově nižší obranu, která je vidána u dětí – účelová společenská obrana, snaha o vyvinění, neochota přijmout odpovědnost a sebekritické vyhodnocení toho, co se stalo.

34. Usnesením soudu bylo rozhodnuto, že další důkazy prováděny nebudou, když obhajoba navrhovala výslech [REDAKCE], tj. lékařky psychiatricky, u které se léčí nezletilá [REDAKCE], neboť s ohledem na medikaci chtěli znát, zda nezletilá trpí schizofrenií. Tento důkaz však soud považoval za nadbytečný, a to jednak s přihlédnutím ke zjištěním učiněným ze znaleckého posudku a výslechu znalkyně [REDAKCE] – viz podrobně odstavec 29 odůvodnění rozsudku a též s ohledem na podrobnou aktuální zprávu této lékařky, která je zachycena v odstavci 27 odůvodnění rozsudku, ze které je zřejmá diagnóza, kterou psychiatricka stanovila, jsou zřejmé subjektivní stesky nezletilé i objektivní zjištění lékařky, což je zachyceno právě v předmětné podrobné zprávě a diagnóza psychiatricky dlouhodobě jednoznačně zní porucha emocí a chování se sebepoškozováním, která nebyla změněna ani s ohledem na později uváděné údajné hlasy.
35. Po provedeném dokazování u hlavního líčení, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou § 2 odst. 6 tr. řádu soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním pod bodem 1 naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, neboť jiného dílem násilím, dílem zneužitím jeho bezbrannosti donutil k jinému pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, neboť ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu, a takový čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky a pokračoval v jeho páchaní po delší dobu; pod bodem 2 naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu sexuálního útoku podle § 185a odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2025, neboť s jiným proti jeho seznatelné vůli vykonal jiný pohlavní styk než uvedený v § 185 (trestního zákoníku), k takovému činu dílem zneužil jeho bezbrannosti a spáchal jej na dítěti mladším patnácti let.
36. Po provedeném dokazování u hlavního líčení si bylo možno vytvořit ucelený obrázek o fungování nejužší i širší rodiny [REDAKCE]. Je evidentní, že rozhodující slovo v rodinných záležitostech, zejména v rodině obžalovaného, měla jeho matka, a to včetně výchovného působení na jeho dcery – poškozené. Soud též vnímal upozaděnou roli matky nezletilých v rodině a neopomněl, že v primární rodině nenacházely nezletilé poškozené vstřícnost, důvěru, nesvěřovaly se se svými problémy, dokonce ani sourozenecky mezi sebou, a pokud měly problémy např. ve škole či s kamarády, tyto spíše řešily s babičkou. Obě nezletilé poškozené jednoznačně vnímaly chování svého otce, jednoznačně jej vnímaly jako něco nepatřičného, nesprávného, avšak obě shodně uvedly, že se nikomu v rodině nesvěřily, neboť by jim určitě nikdo nevěřil a rovněž tak se nikomu z kamarádů či širší rodiny v době, kdy se měly skutky odehrávat, nesvěřily, neboť se rovněž obávaly nedůvěry, nechtěly, aby otec vypadal jako úchyl a nechtěly přivodit stigma jejich rodině na veřejnosti. Dokonce se s jednáním otce nesvěřily ani sobě navzájem a obě hodlaly případně toto řešit až dosažením zletilosti. Skutečnost, že se poškozená nezletilá [REDAKCE] v [REDAKCE] 2024 svěčila nejdříve své kamarádce a poté i dalším kamarádům s jednáním otce, kdy ji měl zcela nevhodným způsobem v dětství znásilnit, osahávat, naprosto zapadá do jejího osobnostního nastavení, kdy jak sama tvrdí, byla tehdy šťastná, spokojená, v okruhu přátel, avšak pořád ji chování otce tížilo a pod

vlivem alkoholu, kdy se odbrzdily její zábrany, tuto skutečnost spontánně sdělila a na základě oznámení jejích kamarádů se celá trestní věc otevřela a dokonce došlo i na odhalení obdobného jednání otce i vůči její starší sestře [REDAKCE]. V rodině [REDAKCE] však poté nastává přesně ta situace, které se obě poškozené v průběhu celého svého dětství obávaly - nikdo v rodině jim nevěří, jsou obviňovány, že si to na otce vymyslely, byť nikdo ze zúčastněných není schopen podat relevantní motiv, pro který by takto měly obě nezletilé poškozené učinit, když rozhodně žádný profit ani jedna z nich ani nemohla očekávat. Poté, co nezletilá [REDAKCE] otevřela téma absolutně nepřipustného chování jejího otce, při prvním kontaktu a dotazech jak babičky, tak matky, tety (sestry obžalovaného) i sestřenky, tato vždy potvrdila, že se otec skutečně tohoto jednání dopouštěl. Nikdo z nich však ani přes její ujištění, že se tak stalo, tomuto nevěřil a činily opakované dotazy na nezletilou poškozenou. Zejména babička a matka na ni apelovaly, zda nechce svá tvrzení vzít zpět a zejména zdůrazňovaly dopad jejich tvrzení na život obžalovaného, na život jejich rodiny a též na veřejné mínění ve vesnici, což ony ostatně ani nepopírají a tento psychický nátlak jim přijde naprosto v pořádku. Tyto osoby na poškozenou nezletilou činily nátlak tak dlouho, než nakonec jejich argumentům podlehl a začala tvrdit, že si vše vymyslela. Jako důvod, proč takto učinila, měla sdělit, že to byly hlasy, které jí napovídaly, aby někoho obvinila a napadl ji zrovna její otec. Nezletilá poškozená [REDAKCE] byla znalecky zkoumána a její duševní stav je pregnantně popsán ve znaleckém posudku, který je podrobně rozebrán v odstavci 29 odůvodnění rozsudku. V [REDAKCE] 2024 je nezletilá [REDAKCE] babičkou objednána na psychiatrické vyšetření, neboť je evidentní, že její psychický stav se v průběhu trestního řízení zhoršoval, avšak ohledně hlasů, které má údajně slyšet, se i této lékařce svěřuje až v [REDAKCE] 2025. (I této při prvních návštěvách sděluje, že byla otcem sexuálně zneužívána.) Psychiatricka opakovaně po kontrolách uzavřela, že je nezletilá poškozená bez psychotické symptomatiky a na diagnóze, i přes pozdější tvrzení, že nezletilá slyší hlasy, ničeho nezměnila, což naprosto koresponduje se závěry výše uváděného znaleckého posudku. Z těchto důvodů soud jednoznačně uzavřel, že původní výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE], kterou učinila na policii, poté stvrdila popisem událostí při znaleckém zkoumání, svěřila se, byť pouze rámcově a nikoli podrobně, svým kamarádům a následně původně potvrdila i své rodině, je výpovědi věrohodnou s popisem událostí, které se skutečně reálně staly, tedy, že byla jak v rodinném domě, který obývali, tak při návštěvě babičky, minimálně v pěti a maximálně v deseti případech obtěžována svým otcem tak, že jí sahal mezi nohy na intimní partie, a to nejdříve přes oblečení, když poté jí stáhl i kalhotky a dráždil v řádu několika minut její obnažené genitálie v oblasti stydkých pysků a klitorisu a jednou se pokusil zasunout do vagíny i článek prstu; přitom vždy sám druhou rukou masturboval do svého vyvrcholení a minimálně jednou masturbaci po ní požadoval. Toto jednání nezletilá specifikovala a mělo se odehrávat od [REDAKCE] do [REDAKCE] let jejího věku, když rovněž popsala, že nejdříve vůbec nechápala, co po ní otec chce, jeho jednání se jí nelíbilo, dávala najevo i svoji nelibost, i fyzicky se bránila. Obžalovaný si musel být vědom toho, že svoji dceru, s ohledem na její věk a nezralost, absolutní nepoučenost v sexuální oblasti, vystavuje nebezpečí narušení jejího mravního vývoje, na výchovnou otcovskou roli naprosto rezignoval a fatálně v ní selhal. Jednal tak naprosto jednoznačně ze zavrženíhodné pohnutky, která představuje okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, a jde o takovou pohnutku, která je v zásadním rozporu s morálkou občanské společnosti a svědčí o značném morálním narušení pachatele, neboť dokládá jeho bezohledné sobectví, bezcitnost a pohrdavý postoj k základním lidským hodnotám. V konkrétním případě šlo o snahu obžalovaného po nízkém, náhražkovém ukájení sexuálního pudu na vlastní nezletilé dceři, a to nikoli jednorázově, ale pokračoval v páchání po delší dobu, s nulovou empatií a nulovou následnou sebereflexí.

Poškozená [REDAKCE] je poněkud jiného psychického nastavení, a to vzhledem k osobnostním i inteligenčním složkám, které znalkyně rozebrala v odstavci 30 odůvodnění rozsudku. Tato poškozená se ve svých osmnácti letech, po facce od otce sbalila a odešla za svým přítelem a jednání otce, kterého se vůči ní v minulosti dopouštěl, nehodlala aktivně nijak řešit. Sestře svého přítele však naznačila, že chování jejího otce právě v této oblasti bylo nepřijatelné. Jednání otce popsala poprvé až při výslechu na policii v době, kdy její sestra toto téma otevřela a již probíhalo trestní stíhání. Domnívala se, což opakovaně deklarovala, že se její případ řešit

nebude, neboť již z rodiny odešla a je dospělá. Spontánně proto popsala v první výpovědi jednání, jehož se dopouštěl vůči ní její otec v době, kdy jí bylo [REDAKCE] až [REDAKCE] let. Jeho jednání popsala též při znaleckém zkoumání a tato svědkyně vlastně nikdy zcela jednoznačně s odůvodněním jednání obžalovaného nenegovala. Tato svědkyně vypovídala posléze i s přihlédnutím ke své vlastní osobní situaci, kdy soužití s přítelem a narození dítěte evidentně nenaplnilo její představy o samostatnosti zcela, uvažovala o návratu do primární rodiny, avšak s vědomím, že již i ona na otce určité skutečnosti, které její rodina nepřijímá, sdělila. Přestože si druhý výslech na policii vyžádala sama, neboť chtěla ještě doplnit další skutečnosti, které v původní výpovědi neuvedla, již vypovídala vyhýbavě, dokonce v některých pasážích jednání otce nepřipouštěla. Bylo však zjištěno, že po návratu do primární rodiny tam sice nějakou dobu setrvala, avšak poté z rodiny znovu odešla ke svému příteli a k dítěti. S přihlédnutím ke zjištěnému, v kontextu se závěry znaleckého posudku, soud i u této poškozené dovodil, že její původní výpověď a tvrzení, které i poté opakovaně zopakovala, se zakládají na pravdě a její výpověď je považována za věrohodnou, když do popisu skutku bylo skutečně zachyceno pouze jednání, které bylo s jistotou popsáno, tedy, že v předmětné době, za účelem jednoznačně sexuálního uspokojení, na ni otec minimálně třikrát sahal, na její prsa, nikoli náhodou, nikoli krátce a přes její snahu vstát, vymanit se, přetočit se na bok, neboť se jí jednání otce přičilo, což se jí však nezdařilo kvůli pozici a fyzické převaze obžalovaného. S ohledem na její tvrzení, že svoje přirození ubránila, neboť držela silou svoje překřížené nohy a ruce si dala do klína, zřejmě k dalšímu jednání obžalovaného nedošlo.

37. Za pohlavní styk se podle konstantní judikatury považuje jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného nebo odlišného pohlaví. Jde tedy o soulož, pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží – sem např. patří orální pohlavní styk, anální pohlavní styk – tedy při jeho realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože, avšak za pohlavní styk se považuje i pouhé osahávání ženy na prsou, ohmatávání genitálií a podobně. Jestliže se u soulože předpokládá současné spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnat s tím lze situaci, kdy simulovaným mechanismem se navozuje situace stejná jako při pronikání mužského pohlavního údu do pochvy, to tedy znamená, že tento mechanismus je schopen vyvolat stejný účinek, jako by se jednalo o skutečnou soulož. Za srovnatelný pohlavní styk se souloží je třeba podle judikatury považovat i tzv. manuální masturbaci, neboť její podstatou jako nedobrovolné sexuální praktiky je pohyb ruky simulující tření, k němuž jinak dochází při souloží, při které je pohlavní orgán muže zasouván do pohlavního orgánu ženy. Pokud pachatel touto sexuální praktikou sleduje své sexuální uspokojení, je i manuální masturbace jeho pohlavního údu poškozenou osobou obdobou soulože. S ohledem na popsané praktiky, kterých se dopouštěl obžalovaný vůči poškozené nezletilé [REDAKCE], lze tyto praktiky zcela jistě považovat za „pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží“. Jednání obžalovaného bylo jednoznačně ve všech případech sexuálně motivováno, když vůči nezletilé [REDAKCE] se vedle nepenetračních praktik dopustil i sexuální praktiky, která je považována za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, což je masturbace, uspokojování obžalovaného rukou poškozené zcela jistě, a navíc i on se jednou snažil zasunout prst do její vagíny. Právní kvalifikace zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku je pro obžalovaného příznivější ve znění účinném do 31. 12. 2024, proto byl použit zákon, který platil v době, kdy k posuzovanému jednání došlo. Vůči své starší dceři – poškozené [REDAKCE], se sice dopouštěl praktik nepenetračního charakteru, které si vynutil proti její seznatelné vůli, za užití své fyzické převahy, když se rozhodně nejednalo o letmé doteky, avšak vzhledem ke změně právní úpravy, která je pro obžalovaného příznivější, již není jeho jednání kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku (ve znění účinném do 31. 12. 2024), avšak jako zločin sexuálního útoku podle § 185a odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2025.
38. S přihlédnutím k věku nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], ve kterém obžalovaný započal se svými sexuálními atakami, lze usuzovat přinejmenším zpočátku protiprávního jednání obžalovaného, že se nezletilé poškozené nacházely ve stavu psychické bezbrannosti, kdy jednání obžalovaného

nerozuměly, nedokázaly ho vyhodnotit, přesto jej obě instinktivně vnímaly jako něco nesprávné, nevhodné a nepatřičné. Za bezbrannost se konstantní judikaturou považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, případně, ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. Ve stavu bezbrannosti se tak nacházejí i osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni, aby si ve své mysli dokázali situaci, v nichž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Obvykle tomu bývá u dětí a osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu při vynucovaném pohlavním styku. V takových případech se jedná o typickou psychickou bezbrannost, což bylo v případě poškozených v době jejich nezletilosti naprosto přiléhavé, jak je podrobně rozebráno výše. Obžalovaný tedy zneužil právě této konkrétní skutečnosti, která mu byla známa, a právě tuto skutečnost využil k tomu, aby dosáhl svého cíle. Avšak obě v té době nezletilé poškozené dokonce svůj nesouhlas či seznatelnou vůli projevovaly a obžalovaný v rámci svých sexuálních útoků překonával jejich odpor a jejich nesouhlas s jeho jednáním, mu byl dobře z jejich projevů znám.

39. Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaných zločinů i přečinů a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn (duševní stav obžalovaného a jeho přičetnost jsou rozebrány výše – viz odstavce 32, 33 odůvodnění rozsudku, když je plně trestně odpovědným).
40. Objektem posuzovaných zločinů je právo člověka na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, tedy zájem na ochraně lidské důstojnosti a rozhodovací svobody osoby v sexuální oblasti, ochrana pohlavní nedotknutelnosti dítěte, zájem na zdravém, populačním vývoji a na zdravém mravním a tělesném vývoji nezletilých osob. Objektem posuzovaného přečinu ohrožování výchovy dítěte je zájem na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti tak, aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj. Smyslem je ochránit dítě před škodlivými a rizikovými vlivy, které jsou pro jeho budoucí vývoj a život nepříznivé a mohly by se projevit zejména v tomto případě se zásahem do sexuálního života poškozené.
41. Společenská škodlivost trestné činnosti obžalovaného je mimořádně vysoká, když bylo zohledněno, že se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti po dlouhou dobu, což je ostatně odrazem i v právní kvalifikaci příslušného přečinu, opakovaně, a to jak v místě bydliště, v domě, který rodina obývala, tak v jednom případě i u babičky nezletilých, zneužil své odpovědnosti osoby, která se měla podílet na výchově nezletilých, zneužil své autority a svého vlivu, naprosto nepřipustným způsobem zneužil citové vazby svých vlastních nezletilých dcer.
42. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného zločinu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života i k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení. Přestože je obžalovaný osobou netrestanou, dlouhodobě v posuzovaném případě nerespektoval etická a morální pravidla, čímž porušil i zákonnou normu.
Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen, způsobem provedení činů a jejich následky, okolnostmi, za kterých byly činy spáchány, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem, což je vše rozebráno podrobně výše, když soud považuje za důležité zdůraznit osobnostní rysy obžalovaného, kdy osobnost obžalovaného je nevyzrálá a simplexní. V osobnostním profilu vystupují do popředí rysy egocentrickosti, lehkovážnosti, povrchnosti, předvádivosti, snížené emoční stability a sebeovládání, sociální dominantnosti a sebeprosazování, jež mohou být spojené i s lehkou agresí. Obžalovaný je konzumní, prožitkový, spíše pudově a instinktivně nastaven. Může se prosazovat s nižšími ohledy na potřeby a přání druhých, tyto může bagatelizovat až ignorovat. Sebevědomí obžalovaného se

jeví jako vyšší, je sám se sebou převážně spokojený, sebekritičnost bývá u něj potlačena – o své hodně nepochybuje. Toto osobnostní nastavení zcela odpovídá i jeho nulové empatii, nulové projevené lítosti, nulové sebereflexe a sebevědomému prostému popírání.

Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit také polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a 42 tr. zákoníku, když jedinou polehčující okolností je předchozí vedení řádného života. Přitěžujícími okolnostmi je skutečnost, že předmětné jednání spáchal s rozmyslem, využívaje závislosti a podřízenosti poškozených, zneužil svého postavení vlastního otce, dopouštěl se skutku po dlouhou dobu, spáchal více trestných činů, čímž zásadním způsobem negativně ovlivnil nejen dětství poškozených, ale i jejich budoucnost, a to zejména nezletilé poškozené ■■■■■, jejíž psychický stav je mnohem křehčí, o čemž svědčí i sebepoškozování, ke kterému se uchýlovala po dlouhou dobu, o čemž nejbližší rodina též nic nevěděla.

43. Soud dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele - když znalci uzavřeli, že prognóza jeho resocializace se jeví v zásadě příznivá – a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit pouze uložením trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě, ukládaného jako trestu úhrnného za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, a to těsně nad dolní hranici zákonné trestní sazby - v trvání šesti let. Za splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové - pobočka Pardubice. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 2. července 2025

Mgr. Anna Sobotková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.